

opgericht 12 juli 1919

HandHaving

DIER & MILIEU

vakblad voor handhavers

jaargang 88, juni 2013/3

www.politiedierenenmilieu.nl

<http://twitter.com/verenigingpdm>

In dit nummer o.a.: • *Handhaving Vogelrichtlijn*

- *Over paling en stervende witvis*
- *Dode dieren, ze horen er bij toch?*
- *Veel in de rubriek „Uit de praktijk“*
- *Gezamenlijk optrekken, leerzaam en effectief*

3

Vakblad voor handhavers
op het gebied van dieren-
bescherming, natuurbehoud
en milieubeheer.

Uitgave van Vereniging Politie
Dieren- en Milieubescherming.
Opgericht 12 juli 1919.
ISSN: 0928-6627.
Verschijnt 6 maal per jaar.

Hoofd-/Eindredactie:

K. Kasemir
Omloop 103, 7391 PL Twello.
e-mail:
redactie@politiedierenmilieu.nl

Redactiecommissie:

D. Nijhof, Winterswijk,
K. Kasemir, Twello,
K. Procee, Wierden,
N. Evertsen, Leiden,
W. Kroon, Deventer

Redactionele medewerkers:

H. Klunder, M. Pol, G. Terpstra,
P. Brandhorst en J.H. Madern

Opmaak, layout en druk
Concendrukkerij Almelo

Advertenties

Adviesburo Cadex,
Tuin 12
4307 CH Oosterland
Tel. 0111-643307

*Dier en Milieu wordt gedrukt op
elementair chloorvrij papier.*

*De in dit blad gepubliceerde
artikelen en meningen weer-
spiegelen niet altijd het beleid of de
doelstelling van de Vereniging PDM.*

*Hoewel de redactie streeft
naar volledig juiste berichtgeving,
kan de juistheid niet altijd gegaran-
deerd worden. Aan publicaties in
PDM kunnen dan ook geen
rechten worden ontleend.*

Kopij

Kopij voor nummer 2013/4
kunt u voor 25 juni 2013
aanleveren bij Koos Kasemir.
Voor adres: zie Hoofd- en Eind-
redactie. Teksten mailen naar:
redactie@politiedierenmilieu.nl

Kanttekeningen

Eerst de blik naar buiten: het wil maar niet vlotten met het voorjaar, en zeker nog niet met de zomer. In het Pinksterweekend zou heel Nederland minimaal een mooie lentedag hebben gehad, maar dat werd minder dan de helft van het land. De eiken zijn nog bezig hun blad helemaal te ontvouwen, en de bloesem aan de appel- en pruimenbomen houdt het al twee weken vol. Het is echt het koudste voorjaar dat ik me kan herinneren. De landbouw loopt ongeveer een maand achter op schema, en ik denk dat de vogels het ook niet breed hebben: er zijn nog niet veel insecten en ze zullen toch wel voer voor hun jongen nodig hebben. Ik las een artikel over de vogeltellingen van Sovon, en hoeveel waarde dat onderzoek ook in wetenschap-pelijke zin heeft. Uit dat onderzoek bleek onder andere dat vogels hun broedgedrag aanpassen aan de omstandigheden, waaronder koude. Hopelijk hebben ze dat ook dit jaar gedaan.

Dan de blik naar onze vereniging. In april hebben we onze algemene ledenvergadering weer gehouden, met de benoeming van onze oud-secretaris Kees Procee tot erelid en de aanstelling van Aurora Lieske tot secretaris. Kees heeft naar de mening van het bestuur het erelidmaatschap zeer verdiend: hij heeft 22 jaar op gedegen en zorgvuldige wijze het secretariaat van de vereniging gevoerd, en is zelfs bereid om zijn inzet voor de vereniging te verlengen door, wat meer op de achtergrond, de taken op het gebied van administratie en beheer te blijven behartigen. Ook op deze plaats wil ik nogmaals mijn dank aan Kees en zijn vrouw Nel uitspreken voor hun jarenlange, bijzondere bijdrage.

Het bestuur is blij met de komst van Aurora als nieuwe secretaris: volop actief bij de politie in Flevoland, in opleiding tot milieurechercheur, in haar loopbaan ook al eerder werkzaam bij de regiopolitie Zwolle en vervolgens bij het voormalige ministerie van VROM, bij de milieuo/opspringdienst. Aurora zal zich binnen de vereniging, naast het werk als bestuurssecretaris, bezig houden met de coördinatie van de beleidsmatige en projectmatige activiteiten.

Doelstelling

De Vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming (PDM) stelt zich ten doel de beginselen waarop dieren- en milieubescherming behoren te rusten, meer ingang te doen vinden onder de hierbij betrokken handhavingsambtenaren in Nederland en de leden te activeren het dier en het milieu te beschermen tegen elke gedraging welke in strijd is met de beginselen van een verantwoorde dieren- en milieubescherming, een en ander binnen het kader van de geldende rechtsregels. De vereniging wil haar doel verwezenlijken, onafhankelijk van enige politieke stroming en met eerbiediging van ieders levensbeschouwelijke overtuiging.

Bestuur

Voorzitter: L.J. Sievers,
Bovenstraatweg 86, 8096 PG Oldebroek.

1e Secretaris: A. Lieske
Kannenmakerstraat 35, 8043 BX Zwolle.
Secretaris/Administrateur: K. Procee,
Sparrenlaan 26, 7642 VC Wierden.

Administratie Leden/donateurs: Sparrenlaan 26,
7642 VC Wierden. tel. 0546-579501.
administratie@politiedierenmilieu.nl

Contributie: De contributie, verbonden aan het verenigings-lidmaatschap, bedraagt € 25,00 per jaar, inclusief dit blad. Het lidmaatschap is persoonlijk en kan slechts worden opgezegd aan het einde van een kalenderjaar, mits schriftelijk, per brief, en met inachtneming van een opzegtermijn van tenminste 4 weken.

Want dat is waar we nu onze focus op gaan richten: activiteiten, gebaseerd op ons beleidsplan 2013/2014 (tijdens de algemene ledenvergadering toegelicht), gericht op het meer zichtbaar worden van PDM, meer activiteiten ten behoeve van en samen met onze leden, met als doel meer leden te verwerven, waardoor we sterker staan ten behoeve van de handhavingstaken op het gebied van natuur, dier en milieu. PDM wil een 'kennisplatform' worden, waarbij meer en meer samenwerking en interactie tussen alle op ons werktein betrokken partijen mogelijk en vergemakkelijkt wordt. Mede daartoe hebben we de steun gekregen van Annet Les, communicatie- en woordvoerings-specialist. Binnenkort zullen de leden worden benaderd die enkele maanden geleden een antwoordkaart hebben ingevuld voor PDM, om daarmee de krachten binnen de vereniging te bundelen.

Daarnaast wil PDM een 'kennisplatform' worden, waar handhavers hun vragen kwijt kunnen en nieuwe ontwikkelingen worden toegelicht ten behoeve van het veld. Het platform zal diverse 'kennisclusters' omvatten, waarbij de clusters worden gevormd door deskundigen (mogelijk dus ook leden die zich daarvoor hebben opgegeven!) op de thema's groen, grijs, dierenwelzijn, en mogelijk andere, relevante gebieden.

We werken ook aan de voorbereiding van twee themadagen: één voor BOA's, samen met de belangenvereniging voor BOA's Beboa, en een themadag 'Milieu en afpakken' waarvoor we de samenwerking met de Politieacademie zoeken.

Wie thuis is op de digitale media, kan PDM volgen op Twitter of Facebook. U zult over enige tijd gaan merken dat PDM actief gaat ondersteunen bij het werk in het veld en op straat door het beschikbaar stellen van een digitale vraagbaak.

Kortom: u zult de komende tijd meer en meer van PDM gaan zien en lezen. En we hopen van harte dat we daarmee in deze voor velen lastige tijden, de moed erin kunnen houden om de handhavingstaken ten behoeve van natuur, dier en milieu met veel passie te blijven uitvoeren.

Lieke Sievers

Penningmeester: mr. R. Klooster, Hogerlustlaan 35, 1191 CK Ouderkerk aan de Amstel. Postbankrekening 21270 t.n.v. Politie Dieren- en Milieubescherming, te Ouderkerk aan de Amstel (algemeen). Bankrekening 4412079 t.n.v. Politie Dieren- en Milieubescherming, Sparrenlaan 26, 7642 VC Wierden (contributie/donaties). Vanuit buitenland: IBAN: NL10INGB0004412079 BIC: INGBNL2A.

Ereleden: F. J. Laméris, S.H. Mulder, J.Th.L. Papeveld, J. Rinck, N.C. Waterschoot, mr. R. Klooster en K. Procee.

Legaten en schenkingen

De Vereniging Politie Dieren- en Milieubescherming is een instelling van algemeen nut! (ANBI)
Schenkingen zijn vrij van schenkingsrecht. Erfelijke verkrijgingen zoals legaten of erfstellingen zijn vrij van successierechten. Voor het oprichten van een stichting waaraan uw naam kan worden verbonden, vallende binnen (het dierenbeschermings- of het milieubeschermingsdeel van) de doelstelling van de vereniging, kunt u terecht bij de secretaris/administrateur.

Voorlichtingsstand

Aanvragen voor het gebruik van de voorlichtingsstand kunnen worden gericht aan de Administratie Politie Dieren- en Milieubescherming, Sparrenlaan 26, 7642 VC Wierden, tel. 0546-579501, administratie@politiedierenmilieu.nl

VAKBLAD VOOR HANDHAVERS OP HET GEBIED VAN

DIER & MILIEU

In dit blad

Gezamenlijk optrekken, leerzaam en effectief. Dat was de conclusie die door de coördinator van de dierenpolitie Haaglanden werd getrokken na een gezamenlijk actie met

de NVWA. In dit artikel de aanleiding en het resultaat van die actie.

De kringloop van het leven, na leven komt de dood en de dood doet weer leven.

Het zijn cruciale elementen in onze natuur, maar toch is het laten liggen van (middel

grote) kadavers in die natuur nog steeds een zeer gevoelig onderwerp. Kyo Leliveld deed onderzoek naar de effecten van kadavers in de natuur en komt met verrassende resultaten.

In dit nummer een groot aantal pagina's met praktijkzaken. Steeds meer collega handhavers weten de weg te vinden naar onze redactie.

Door het inzenden van deze zaken krijgen we inzicht in de dagelijkse praktijk op het gebied van de diverse kleursporen. In dit nummer o.a. onderwerpen over vogels, illegaal slachten, wildstropen en visstropen. De redactie wil de regelmatige inzenders bij deze nog eens bedanken voor hun bijdrage.

Voorblad

Wat voor denkbeelden sommige mensen hebben over het houden van dieren is wel heel erg verschillend. Regelmatig krijgen we beelden waaruit blijkt dat handhaving van dierenwelzijn/dierenkwellings geen overbodige luxe is, maar bittere noodzaak. In dit nummer worden die feiten weer eens pijnlijk duidelijk.

Inhoud nr. 3 - juni 2013

Kanttelingen	2
Inhoud	3
De Visserijwet 1963 toegelicht. Aflevering 23: Uitvoeringsregeling visserij – deel 2 (administratie-advisering)	4
Gezamenlijk optrekken, leerzaam en effectief	7
Schapenslachter uiteindelijk opnieuw gepakt en veroordeeld	8
Internationaal handhaven (Handhaving Vogelrichtlijn)	10
Uit de praktijk	11
Dode dieren, ze horen erbij toch?	15
Speurder	18
Vogelvanger in de Kempen	19
Verhoging contributie 2014	20
Dierenwelzijnaspecten in de uitspraken over de illegale slacht	21
De groene wetgeving (Flora- en faunawet) toegelicht. Afl. 23: De uitvoering van de jacht-jachtmiddelen – gefokte jachtvogels – deel 2	22
Over paling en stervende witvis	25
Jurisprudentie	26
Lezers schrijven	30
Wetenswaardigheden betreffende het hobbymatig houden van volièrevogels	32

De redactie plaatst in eerste instantie foto's van leden en daarnaast foto's waarvoor rechten betaald zijn of die rechtenvrij zijn. Mocht er onverhoopt toch een foto geplaatst zijn waarvoor geen toestemming is verleend dan verzoekt de redactie u contact op te nemen met het secretariaat van onze vereniging. Bij sommige artikelen plaatst de redactie foto's die een illustratief karakter hebben.

Overname en gedeeltelijke overname van artikelen uit dit blad is toegestaan onder bronvermelding en na toestemming van de redactie.

De Visserijwet 1963 toegelicht

Aflevering 23: Uitvoeringsregeling visserij – deel 2 – administratie (aalvisserij).

In 2009 werd gestart met begrippen over rechthebbende visrecht en visrechten.

- Overzicht van eerdere in Dier & Milieu besproken onderwerpen van de Visserijwet 1963:
- 2009: Rechthebbende visrecht, visrechten, schriftelijke toestemming, vissoorten, het vissen.
 - 2010: Soorten visserij, vistuigen, minimummaten, gesloten tijden, verboden middelen.
 - 2011: Visakten, beroepsvistuigen binnenvisserij, nachtvisserij, IJsselmeervisserij.
 - 2012: Vissen bij stuwen, vistuig bij de waterkant, administratie, wetswijzigingen, controle van vissers.
 - 2013: Handelingen met aal en wolhandkrab.

Vorige keer

In Dier & Milieu 2012/5 zijn we begonnen met de bespreking van de *Uitvoeringsregeling visserij*. We stonden kort stil bij het *doel* van deze regeling (samenvoeging en vereenvoudiging van regelgeving) en de verschillende *hoofdstukken* (o.a. begripbepalingen, aanwijzingen, verbodsbepalingen en vrijstellingen), met de negentien bijlagen. Ook blikten we vooruit op wat onderwerpen (o.a. aanwijzing soorten, minimummaten en de vereisten om de binnenvisserij met beroepsvistuigen te mogen uitoefenen).

In Dier & Milieu 2013/2 zagen we kort de aangevoerde *soorten, verboden middelen*, de aanwijzing van *aal en wolhandkrab* en het *vangstverbod* in verband met dioxinebesmetting en de strafbaarstelling daarvan in de Wet op de economische delicten.

Deze aflevering

In deze aflevering van ons vakblad gaan we verder met de bespreking van de *Uitvoeringsregeling visserij*. Bij sommige onderwerpen beperk ik me tot het noemen van de artikelen, omdat ze uitgebreid besproken zijn in eerdere afleveringen van Dier & Milieu. Denk hierbij aan artikel 5b en 5c *Uitvoeringsregeling visserij*. Die artikelen gaan over *minimummaten en gesloten tijden*. Dat hebben we toegelicht in Dier & Milieu 2012/6.

We willen in deze aflevering nader stilstaan bij de administratie.

Artikel 7 Uitvoeringsregeling visserij

Lid 1: Degene die in overeenstemming met artikel 7a van het Reglement voor de binnenvisserij 1985 (JHM: in artikel 7a RvdB1985 worden de 'geoorloofde' vistuigen genoemd) vissen aanvoert, degene die in de uitoefening van een beroep of bedrijf deze vissoorten afneemt en degene die bemiddeling verleent bij het veilen van deze vissoorten als bedoeld in artikel 10a, eerste lid, van het Reglement voor de binnenvisserij 1985 (JHM: artikel 10a RvdB1985 gaat over de administratie), zijn verplicht dagelijks een administratie bij te houden van de overdracht en de opslag van deze vissoorten.

Lid 2: Degene die bemiddeling verleent bij het veilen van de vissoorten genoemd in het eerste lid, is verplicht er voor zorg te dragen dat op bij de op de veiling aanwezige vissoorten, de naam van de aanvoerder is vermeld alsmede de herkomst van de vissoorten.

Artikel 8 Uitvoeringsregeling visserij

Lid 1: In het geval een aanvoerder van aal als bedoeld in artikel 10a, eerste lid, van het Reglement voor de binnenvisserij 1985, deze soort onder zich houdt, blijkt uit de administratie, bedoeld in artikel 7, eerste lid: de hoeveelheid, de plaats van opslag, de datum van aanvoer en de datum van verkoop, de herkomst, en de naam van de afnemer.

Artikel 8 lid 2 t/m 4 *Uitvoeringsregeling visserij* gaan over het aanvoeren van *meer dan 5 kg vis en het te koop aanbieden en verkopen van vis via en zonder bemiddeling van een veiling*.

Artikel 9 Uitvoeringsregeling visserij

Alle bewijsstukken of bescheiden waarin de gegevens, bedoeld in artikel 8, zijn vastgelegd, moeten vanaf het tijdstip van hun opstelling of verkrijging tot het tijdstip waarop drie kalenderjaren zijn verlopen, worden bewaard.

Al vanaf nummer 2/2009 licht H. Madern de Visserijwet 1963 toe.

Artikel 10 Uitvoeringsregeling visserij

De verplichting om een administratie bij te houden als bedoeld in artikel 7, eerste lid, geldt *niet* voor:

- a. een inrichting waarvoor een vergunning ingevolge artikel 3 van de Drank- en Horecawet is vereist;
- b. een inrichting waarvan de ondernemer op grond van artikel 3 van de Registratieverordening Bedrijfschap Horeca en Catering 2008 of artikel 8 van de Registratieverordening HBD 2005 verplicht is tot registratie bij het Bedrijfschap Horeca en Catering, respectievelijk het Hoofdbedrijfschap Detailhandel.

Administratieverplichting voor aanvoerders van zoetwatervis, visafslagen en kopers van zoetwatervis.
(foto: archief)

Memorie van toelichting

Uit de Memorie van toelichting (Staatscourant 2008, nr.187), haalden we de volgende opmerkingen:

'De artikelen 7 tot en met 10 regelen de administratieverplichting voor aanvoerders van zoetwatervis, visafslagen en kopers van zoetwatervis. Uit hun administraties moet blijken welke zoetwatervissoort is aangevoerd, wat de datum van aanvoer is geweest, hoeveel zoetwatervis is aangevoerd, wat de herkomst is van de zoetwatervis en voor wie de zoetwatervis is bestemd.

Deze verplichting geldt niet alleen voor degene die de vis daadwerkelijk heeft aangevoerd, maar voor een ieder die vis op de veiling brengt of aldaar voor handen heeft.

Deze administratieverplichting maakt deel uit van een pakket van maatregelen tegen visstropen. Visstropen leidt onder meer tot verstoring van het visstandbeheer en de beperking van de visserijmogelijkheden. Het raakt zowel beroepsvissers als sportvissers.'

Het is duidelijk dat de administratieverplichting bedoeld is om betere controle op de beroepsvisserij uit te kunnen oefenen. Tevens kan het gebruikt worden in de 'strijd' tegen visstropen. Immers wanneer er geen administratie is, geeft dat al te denken en is er vermoedelijk sprake van een strafbaar feit.

Artikel 10a Uitvoeringsregeling visserij (betreffende de aalvisserij)

1. Een visser die in enig jaar gebruik maakt van de vistuigen, genoemd in artikel 32a (JHM: bedoeld worden de aalvistuigen, zoals o.a. aalfuik en visfuik), eerste lid, met uitzondering van onderdeel h (JHM: de peur), doet *wekelijks uiterlijk op dinsdag om 24.00 uur*, opgave aan de Minister van zijn aalvangst en zijn visserij-inspanning in de voorafgaande week. Uit deze opgave blijkt: de naam van de visser, de hoeveelheid aal in kilogram, onderscheiden naar het soort vistuig, bedoeld in onderdeel d, waarmee het is gevangen, de herkomst van de aal en het aantal en het soort vistuigen waarmee de visser in de betreffende week op aal heeft gevestigd.

Lid 2. De opgave geschiedt op een door de Minister beschikbaar te stellen format.

Lid 3. In afwijking van het eerste lid kan een visser die in een bepaalde periode geen gebruik maakt van de vistuigen genoemd in artikel 32a, eerste lid, hiervan voorafgaand aan die periode opgave doen.

Lid 4. Van de verplichting uit het eerste lid zijn uitgezonderd diegenen, die op grond van artikel 104, tweede lid, van de Uitvoeringsregeling zeevisserij alle aalvangsten registreren.

Toelichting bij administratie aalvisserij

Uit de toelichting van de Minister bij invoering van artikel 10a Uitvoeringsregeling visserij (Staatscourant 2009, nr.19161): *'Het doel van de administratieverplichting is om inzicht te krijgen in de aalvangsten per regio. Dit is nodig om te voldoen aan de eisen die gelden op grond van de artikelen 9 en 10 van de Europese aalverordening. Op grond van artikel 9, eerste lid, onderdeel b, van de Europese aalverordening, zijn de Lidstaten verplicht om in hun verslagen aan de Europese Commissie de best beschikbare raming op*

De verplichting om een administratie bij te houden, geldt niet voor een inrichting waarvoor een vergunning ingevolge artikel 3 van de Drank- en Horecawet is vereist.

Het doel van de administratieve verplichting is om inzicht te krijgen in de aalvangsten per regio.

te nemen van het niveau van de visserij-inspanning waarbij aal gevangen wordt. Hiertoe dient de jaarlijkse rapportage uit artikel 10b.

Artikel 10, eerste lid, van de Europese aalverordening bepaalt dat de Lidstaten een controle- en vangst-monitoringsregeling instellen die aansluit bij de omstandigheden en het regelgevingskader van de betreffende Lidstaat. De AID (JHM: nu NVWA) beschikt reeds over een intern controleplan voor de visserij op aal. Met artikel 10a kan gemonitord worden hoeveel aal er in Nederland gevangen wordt. Hiermee is aan de verplichting uit artikel 10, eerste lid, van de Europese aalverordening voldaan.

De vangstgegevens hebben tot slot ook nog tot doel om als input te dienen voor wetenschappelijk onderzoek naar de effectiviteit van de maatregelen die in het kader van het Nederlandse aalbeheerplan worden genomen. Beter inzicht in de vangsten per gebied is ook noodzakelijk voor een eventueel decentraal beheer van de visbestanden.

Een visser is naar schatting tien minuten per week bezig met het invullen van de gegevens.'

Aldus de minister, destijds G. Verburg. Artikel 10a Uitvoeringsregeling visserij is er gekomen om uitvoering te geven aan de Europese aalverordening. Het kan ook bij controle dienen ter bestrijding van visstoperij. We hopen de volgende keer te beginnen met verbodsbepalingen.

Tekst: J.H. (Henri) Madern
Politie | Eenheid Den Haag, Tel.071-5459545 |
06-55823185
E-mail: henri.madern@hollands-midden.politie.nl
Te volgen op: www.politieplus.nl

Het is duidelijk dat de administratieve verplichting bedoeld is om betere controle op de beroepsvisserij uit te kunnen oefenen.

Gezamenlijk optrekken, leerzaam en effectief

Begin maart 2013 verzamelden zich in alle vroegte vier inspecteurs en een veearts van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA), twee dierenagenten van het onderdeel Den Haag en twee dierenagenten van Rotterdam voor een gezamenlijke controle van een veehouder die er van verdacht werd, dat hij op verschillende plaatsen in de regio zijn vee de nodige verzorging onthield.

Wat er aan vooraf ging

In de weken voorafgaand aan deze gezamenlijke actie kwamen er bij de Dierenpolitie van Rotterdam en Den Haag, via het alarmnummer 144, diverse meldingen van verwaarlozing cq mishandeling van schapen, paarden, geiten en andere dieren binnen. Gezien vanuit hun eerste lijnfunctie (noodhulp), reageerden de dierenagenten op deze spoedmeldingen. Bij een aantal van deze meldingen werd geconstateerd dat schapen, geiten en paarden inderdaad onder slechte omstandigheden werden gehouden. In een paar gevallen werd er door de collega's zelfs meteen verbaliserend opgetreden. Omdat de controle en de handhaving van landbouwhuisdieren, in overeenstemming met het convenant een taak voor de NVWA is en niet voor de dierenpolitie, werden de bevindingen van de dierenpolitie gedeeld met de NVWA. Al snel bleek dat deze veehouder ook al bij hen in beeld was. Vervolgens werd besloten de krachten te bundelen. Na een gecombineerde briefing bleek dat de veehouder op verschillende locaties in de regio schapen, geiten, koeien, paarden en andere dieren hield. Omdat het ernstige vermoeden bestond dat deze veehouder op een aantal van die locaties zijn dieren niet de nodige zorg gaf, werd besloten om op meerdere plaatsen gelijktijdig een onderzoek in te stellen.

Het resultaat van de actie

Op de actiedag werden drie van deze locaties onderzocht. Op al deze locaties werd vastgesteld dat het dierenwelzijn met voeten getreden werd. Zo was o.m. sprake van 'gammele behuizing' met losse schotten en scherpe uitstekende delen e.d. waaraan de dieren zich konden verwonden. Er was geen, of onvoldoende vers drinkwater aanwezig. De dieren werden nagenoeg uitsluitend gevoerd met afvalproducten van fruit zoals ananassen, sinaasappels en bosbessen. Dit 'voer', dat maar ten dele door de dieren werd gegeten, vormde in de voerbakken een dikke laag en bleek deels beschimmeld. In een aantal

gevallen was het ruwvoer zo slecht dat de dieren het weigerden te eten. Meerdere dieren waren ondervoed of anderszins in slechte conditie. In enkele gevallen lagen er zelfs dode en zieke dieren tussen de gezonde dieren in de stallen.

Al het vee werd onderzocht door de veearts van de NVWA. Deze stelde vast dat de conditie van een groot aantal schapen en enkele runderen zo slecht was dat deze bestuursrechtelijk werden meegevoerd en opgeslagen bij een opslaghouder. Daarnaast werd er proces-verbaal aangezegd ten aanzien van o.m. de artikelen 36 en 37 van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren.

Op basis van de geconstateerde feiten kreeg de veehouder een last onder dwangsom (LOD) opgelegd. Hierdoor wordt de veehouder verplicht om binnen een afgesproken termijn de situatie van zijn vee te verbeteren. Gebeurt dit niet dan wordt op kosten van de houder in het nodige voorzien. Tevens wordt een preventieve LOD opgelegd. Hierdoor is het mogelijk om de veehouder bij de vervolgccontroles een dwangsom op te leggen voor elke geconstateerde overtreding.

Na afloop vond een gezamenlijke evaluatie plaats. Daarbij werd door alle partijen opgemerkt dat men na deze actiedag meer inzicht heeft gekregen in elkaars werkwijze. Er is namelijk een wezenlijk verschil in het beoordelen van het welzijn van gezelschapsdieren en het welzijn van landbouwhuisdieren in het algemeen. Door samen op te trekken in dit onderzoek, elkaar te informeren en een goede communicatie, hebben we veel van elkaar geleerd.

Tekst en foto's:
P.J.M. Bosman, coördinator dierenpolitie
Haaglanden.

In de voerbakken vormde zich een dikke laag fruit.

Lege fruitdozen op het terrein.

Van een groot aantal schapen en enkele runderen was de conditie zo slecht dat deze bestuursrechtelijk werden meegevoerd en opgeslagen bij een opslaghouder.

Ook het water was vervuild.

Op al deze locaties werd vastgesteld dat het dierenwelzijn met voeten getreden werd.

Schapenslachter uiteindelijk opnieuw "gepakt" en veroordeeld

In Nederland wordt regelmatig stevig gediscussieerd over de vraag of ritueel slachten mogelijk moet zijn. Ritueel, oftewel onbedwelmd slachten van (alleen) schapen en geiten, is onder bepaalde omstandigheden toegestaan. Dit wordt volgens ondermeer Islamitische ritus uitgevoerd door een halssnede toe te passen op bijvoorbeeld een schaap.

Een belangrijk onderdeel van deze ritus is dat het dier niet vooraf verdoofd/bedwelmd wordt. Voorwaarden zijn daarom gesteld om het dier tijdens de slacht toch zo min mogelijk leed en pijn te bezorgen. Zo moet de slacht plaatsvinden in daarvoor aangevallen slachterijen die aan inrichtingseisen voldoen. Het dier moet ook gefixeerd worden tijdens het toepassen van de halssnede. De slacht geschiedt met een scherp mes in het directe bijzijn van een dierenarts. Na de halssnede moet het dier een aantal seconden uitbloeden voordat het wordt opgehangen.

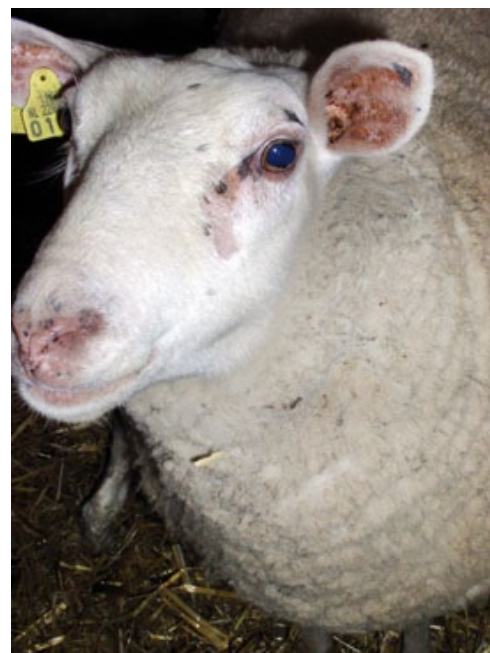
Illegaal slachten

Een ander deel van de wetgeving omtrent vlees voor consumptie is dat huisslachtingen verboden zijn, tenzij voor eigen gebruik. Vlees dat voor de handel bestemd is komt uit een erkende slachterij en moet altijd gekeurd worden. De consument moet erop kunnen vertrouwen dat vlees en vleesproducten van goede kwaliteit zijn. Huisslachtingen brengen een gevaar voor de voedselveiligheid en volksgezondheid met zich mee.

"Onze" schapenhouder/handelaar was reeds in 2006 door de toenmalige AID geverbaliseerd terzake het illegaal slachten van schapen op zijn erf. In 2008 werd hij twee maal beboet voor ondermeer overtreding van (toen) artikel 12 Destructiewet en artikel 36 van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren.

Ondanks dit gegeven bleven er geruchten dat hij niet zou zijn gestopt met thuislachtingen. Vooral in de periode voor de Islamitische Ramadan of het Offerfeest zou hij toch weer slachten. Uiteindelijk was eind 2011 de informatie van die ene tipgever het laatste wat we nodig hadden om een strafrechtelijk onderzoek op te starten, met bijbehorende bevoegdheden uit de Wet Bijzondere Opsporingsmiddelen. Er werd gebruik gemaakt van stelselmatige observatie en twee telefoontaps op de nummers van de hoofdverdachte.

Volksgezondheid in geding

Het kleine onderzoeksteam bestaande uit collega's van de toenmalige regiopolitie Flevoland/Gooi- en Vechtstreek en van de Nieuwe Voedsel- en Warenautoriteit, nu: Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA) wil graag een heterdaadsituatie constateren. Dat zou moeilijk blijken, aangezien de taps niet altijd live werden uitgeluisterd en het doden en afvoeren van een dier snel gebeurd was. Het bleek dat de veehouder/handelaar afspraken maakte met, voornamelijk, Marokkaanse afnemers. Die zochten op het erf een schaap uit, kochten het en lieten het direct ter plaatse doden. Het uitbenen van het dier geschiedde veelal elders.

Ritueel slachten van schapen is onder bepaalde omstandigheden toegestaan.

Huisslachtingen brengen een gevaar voor de voedselveiligheid en volksgezondheid met zich mee. (foto: archief)

Ik gaf al aan dat de volksgezondheid in het geding kan zijn bij illegaliteit. Dat bleek tijdens het onderzoek wederom toen een schaap met longontsteking werd aangeboden. "De (Marokkaanse) slager weet daar ook wel raad mee" werd telefonisch medege-deeld.

Met toestemming van het Functioneel Parket werd uiteindelijk in de schuren en op het erf van het bedrijf van de schapenhouder een doorzoeking ter inbeslagneming gedaan. Daarbij werden op twee plaatsen sporen gevonden van een redelijke hoeveelheid bloed. Een en ander werd door forensisch onderzoek vastgesteld. Ook werden een aantal "verse" onderpoten van schapen aangetroffen. De schapenhouder en zijn werknemer werden buiten heterdaad aangehouden en gehoord. Zij bekenden gelegenheid te hebben gegeven aan de illegale slachtingen die vooral door een Marokkaanse slachter werden verricht. Eenmaal was er een geslacht schaap geleverd aan een winkelslager. De eigenaar daarvan werd later ook als verdachte gehoord. De schapenhouder bekende lammeren niet te (oor)merken om kosten te besparen. Ook de Marokkaanse slachter en afnemers werden gehoord.

De rechtbank te Lelystad veroordeelde begin 2013 de schapenhouder tot een werkstraf van 240 uur en twee maanden voorwaardelijke gevangenisstraf met een proeftijd van 2 jaar. Twee overige betrokkenen werden veroordeeld tot 120 uur werkstraf. Men is in hoger beroep gegaan. De winkelslager accepteerde een OM-schikkingsvoorstel.

Wet dieren

- 1 kaderwet voor de hele keten
- 1 besluit en 1 regeling per doelgroep
- 1 uniform handhavingkader met (nieuw) bestuurlijke boete

Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
7 mei 2013

De NVWA is toezichthouder in de nieuwe Wet dieren

Wetgeving

Het onderzoeken van deze tips en meldingen blijft lastig. Het is een gesloten wereld waar diverse meldingen en waarnemingen bij elkaar opgeteld moeten worden. Politie en NVWA kunnen samen meer bereiken door kennis, tips, en archief te delen. Het gevoel blijft dat er meer gebeurt dan wij kunnen vaststellen. De NVWA is toezichthouder in

de nieuwe Wet dieren en kent dus meer bevoegdheden. De Wet dieren is volop in beweging en nog niet compleet. Zo moet er door de wetgever nog een hiaat worden gerepareerd, nu is gebleken dat de politie niet kan optreden bij het aantreffen van een kadaver dat niet goed is afgedekt. Tot de wetswijziging kan de politie e.e.a. alleen maar constateren en de NVWA informeren.

Op 1 januari 2013 is de Wet dieren gedeeltelijk in werking getreden. De wet is een raamwet. Dat betekent dat de wet zelf een beperkt aantal regels stelt en daarnaast de mogelijkheid biedt om allerlei zaken over en voor dieren te regelen in Algemene Maatregelen van Bestuur (AMvB's) en ministeriële regelingen.

De volgende bestaande wetten gaan op in de Wet dieren en komen fasegewijs te vervallen:

- Gezondheids- en welzijnswet voor dieren
- Diergeneesmiddelenwet
- Wet op de dierenbescherming
- Wet op de uitoefening van de diergeneeskunde 1990

In de loop van de tijd zullen er steeds meer onderdelen van de nieuwe Wet dieren van kracht worden. Het is dan ook raadzaam om bij meldingen betreffende dieren en vlees etc. telkenmale bij de NVWA de laatste wetswijzigingen te vernemen. Het afdekken van destructiemateriaal zal bv. vermeld worden in het Besluit en de Regeling "houders van dieren"

Tekst: Piet Brandhorst,
Milieuoördinator Flevoland

Het afdekken van destructiemateriaal zal vermeld worden in het Besluit en de Regeling "houders van dieren".

Internationaal handhaven

Handhaving Vogelrichtlijn

Vogelboutjes in beslag genomen in Kroatië.

Scharrelaars onderweg van Hongarije naar Nederland.

Illegaal klapnet in Zuid-Spanje.

Deze keer wil ik het niet hebben over criminaliteit ten aanzien van CITES soorten, maar over het doden, bejagen, vangen en verstoren van natuurlijk in het wild levende vogels op Europees grondgebied.

De EU heeft in de Vogelrichtlijn (richtlijn 79/409/EEG, laatstelijk gecodificeerd middels richtlijn 2009/147/EC) vastgelegd, op welke manier de vogels in Europa beschermd moeten worden. Een Europese richtlijn geeft eigenlijk alleen het beoogde doel aan, maar alle EU lidstaten zijn verplicht om dit doel middels hun nationale wetgeving na te streven.

Een aanzienlijk aantal in het wild voorkomende vogelsoorten vertonen een achteruitgang van hun populatie. Deze achteruitgang vormt een bedreiging voor het behoud van het natuurlijke milieu en specifiek voor het biologisch evenwicht.

Veel van de in het wild voorkomende vogelsoorten zijn zogenaamde trekvogels en bescherming vereist dan ook een grensoverschrijdende verantwoordelijkheid.

Europa wil het verdwijnen van vogelsoorten tegen gaan. Daarom moeten volgens de Vogelrichtlijn alle natuurlijk in het wild levende vogelsoorten in Europa (en hun eieren, hun nesten en hun leefgebieden), door de Europese landen worden beschermd. Daarnaast moeten de landen maatregelen nemen om voor deze vogels een 'voldoende gevarieerdheid van leefgebieden en een voldoende omvang ervan, te beschermen, in stand te houden of te herstellen'.

De richtlijn noemt een aantal verboden zoals het doden, jagen, houden, verstoren en vangen van vogels. Het in bezit hebben van levende of dode vogels of producten daarvan is ook verboden. Ook het rapen en in bezit hebben van eieren is verboden. Op deze regels zijn ook uitzonderingen van toepassing. Een aantal soorten mag bejaagd worden, als dat maar gebeurt 'volgens de bepalingen van de nationale wetgeving'. Deze soorten zijn opgenomen in Bijlage II van de richtlijn. Daarnaast zijn er uitzonderingen op de verbodsbepalingen ten behoeve van bepaalde zwaarwegende openbare belangen zoals volksgezondheid, openbare veiligheid en schade aan gewassen.

Nederland heeft de Vogelrichtlijn uitgewerkt in de Flora- en faunawet. Samen met de Habitatrichtlijn zorgen deze bepalingen voor bescherming van de soorten en bescherming van de leefgebieden voor deze soorten.

De regels, genoemd in de Vogelrichtlijn, gelden voor alle EU lidstaten, maar helaas is de handhaving in een aantal EU lidstaten nog niet op orde. Frankrijk, Spanje, Malta, Cyprus, Hongarije, Bulgarije en Roemenië staan bekend om het feit dat daar op alles wat vliegt wordt gejaagd, soms voor consumptie, soms voor de "sport".

In de meeste EU lidstaten wordt nog regelmatig melding gemaakt van het feit dat vogels uit het wild gevangen worden om in de volière te worden gehouden. Er bestaan allerlei trucs om wilde vogels te voorzien van een vaste voeding, zodat het lijkt alsof de vogel in gevangenschap is geboren. Ook Nederland speelt een rol in deze handel in levende vogels uit het wild.

Italiaanse jagers jagen vaak op zangvogels in buurlanden van de EU, met als doel consumptie. Je kunt je dat haast niet voorstellen, want aan die kleine vogeltjes zit bijna geen vlees.

Smokkelroutes naar Italië (bron: Environmental Inspection Kroatië)

Roofvogels en uilen, die overigens ook via de CITES wetgeving zijn beschermd, worden beroofd van hun eieren of jongen worden aan het nest gebonden om vroegtijdig uitvliegen te voorkomen en worden daarna als nakweek door particulieren gehouden. Er zijn de afgelopen jaren een aantal van dergelijke zaken aan het licht gekomen en aangepakt, maar vaak heeft deze vorm van criminaliteit nauwelijks prioriteit.

IMPEL (EU Network for the Implementation and Enforcement of Environmental Law) is in 2013 een project gestart waarin ook Nederlandse provinciale besturen zijn vertegenwoordigd en samen met de Europese Commissie een leidende rol hebben. Doel is om het illegale doden, vangen en verhandelen van vogels uit het wild wil tegen te gaan, ondermeer door versterking van de handhaving en het uitwisselen van informatie hierover in de betrokken landen. Het werkgebied bestrijkt de EU lidstaten, kandidaat lidstaten en aangrenzende landen.

Tekst en foto's: Jaap Reijngoud
ReijngoudCoNCEPT / EU TWIX Support Officer
E-mail: reijngoudconcept@gmail.com

Gezonde argwaan, nog steeds actueel

Tijdens een reguliere nachtdienst in de polders van Flevoland, stuitten twee collega's van de basiseenheden Almere in maart 2007 op een geparkeerde auto. Deze stond geparkeerd nabij de Oostvaardersdijk, juist ten zuidwesten van Almere. Het was een Opel Astra station en in de donkere auto zaten drie mannen. De collega's stoppen naast de auto en spreken de mannen aan. Ze kregen te horen dat deze hier even een sanitaire stop wilden maken.

De gegevens van de tenaamgestelde laten nog even op zich wachten en de collega's vervolgen hun weg. Zeer snel daarna komt de bevestiging van de meldkamer dat de eigenaar van de auto uit Purmerend komt. De collega's krijgen gezonde argwaan en draaien hun surveillanceauto. Kort daarop zien zij de bewuste Opel voor zich uitrijden richting de snelweg A6. Omdat ook de achterverlichting niet in orde blijkt, krijgt de bestuurder net voordat ze de A6 op willen draaien een stopteken. Er wordt een tweede gesprek gevoerd. In het achterste gedeelte (laadruimte) van de Opel ziet een collega een zgn. vangkooi. Een van de mannen heeft een verrekijker om zijn nek en er is een stuk foedraal onder een kleedje zichtbaar.

De collega's vragen verder na en ze noteren de volledige namen van de mannen. Die zeggen dat de kooi bedoeld is voor het vangen van ratten en dat het foedraal voor een luchtbuik is waarvoor ze geen vergunning nodig hebben.

Bij verder onderzoek van de wagen worden op een dekzeil achter in de auto spetters bloed aangetroffen. Een van de inzittende verklaard vervolgens wat schuchter dat daar onder het kleed een aangeschoten ree ligt. Ze kregen het dier die dag van onbekende mannen terwijl ze vogels aan het kijken waren. Een van hen begon nog een verhaal dat het ree was aangereden en dat er een nekschot was gegeven om het dier uit zijn lijden te verlossen. De collega's vermoedden op dat moment al dat het helemaal niet goed zat. Nadat de inzittenden noch een wapenvergunning danwel jachtakte konden tonen of enig ander bewijs dat hier rechtmatig een ree in de kofferbak lag, werden de heren aangehouden. Twee verdachten gingen met de collega's mee, eentje bestuurde de Opel richting het politiebureau te Almere. Daar werden de mannen voorgeleid en ingesloten. Bij verder onderzoek van de auto werd een hoeveelheid goederen aangetroffen goed voor een mooie stroperij. O.a. kaliber.22 munitie, de vangkooi, een katapult, mes, koperdraad, karton met schietgaten, een grote vangkooi, kunstlicht en een zaklantaarn.

Die nacht werd een collega van de toenmalige AID erbij betrokken die het ree heeft ontweid. Bij de

Twee collega's stuitten op een auto nabij de Oostvaardersdijk. (print: P. Brandhorst)

Bij verder onderzoek van de auto werd een behoorlijke hoeveelheid materiaal voor de stroperij aangetroffen. (foto: P. Brandhorst)

Aangetroffen pijlen. (foto: P. Brandhorst)

sectie bleek de ree drachtig van 2 kaljjes. De drie verdachten werden in de loop van de dag in verzekering gesteld. Ze werden in de daarop volgende dagen diverse keren gehoord. Er werden huiszoekingen verricht waarbij grote hoeveelheden (vuur)wapens werden ontdekt. De luchtdrukgevers waren van een zodanige zwaarte dat deze onder de Wet Wapens en Munitie (WWM) vielen. Tevens werden pijlen en bogen, messen, etc etc. aangetroffen.

Uiteindelijk bekenden de mannen dat zij al een aantal jaren vanuit hun Noord Hollandse woonplaatsen naar Flevoland reden om daar één tot twee maal per maand te stropen op konijnen, fazanten en reeën. Het wild was meestal voor eigen gebruik. Een getuige verklaarde nog dat het slachten in de badkamer gebeurde.

Alle mannen zijn veroordeeld tot 240 uur werkstraf subsidiair 120 dagen hechtenis, waarvan 120 uren subsidiair 60 dagen hechtenis voorwaardelijk met een proeftijd van 2 jaar, voor artikel 9 en 15 lid 2 van de Flora en Faunawet en voor overtreding van artikel 38 1a FEFW + voor 1 van de verdachte tevens feit artikel 27.1 WWM, 1000 euro geldboete subsidiair 20 dagen hechtenis, waarvan 500 euro voorwaardelijk, proeftijd 2 jaar
Tekst: P. Brandhorst

Putter in de verloting

Een dierenwinkel hield een loterij vanwege haar bestaansjubileum. Zij verlootte een aantal prijzen, waaronder vogelkooien, vogelvoer en een putter (*Carduelis carduelis*). Volgens artikel 57 van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren is het verboden dieren als prijs, beloning of gift uit te loven of uit te reiken bij wedstrijden, verlotingen, wedstrijden of andere dergelijke evenementen. Bij de gemeente werd navraag gedaan of de winkel een vergunning had voor de Wet op de kansspelen. Dat bleek niet het geval. De winkel werd bezocht en de eigenaar verhoord. Hij had onwetend gehandeld. In de winkel werd ook nog een ongeringde zanglijster aangetroffen. Deze werd uiteraard inbeslag genomen. Alle overtredingen zijn genoemd in de WED. Proces-verbaal werd opgemaakt. De eigenaar had overigens al antecedenten op het gebied van de Flora- en faunawet.

Tekst: Johan Vermeulen
RMT Politie Zeeland-West-Brabant

Engelse honden en Hollandse hazen

In het voorjaar en de zomer van 2012 kreeg het milieuteam van de (voormalige) regio Utrecht diverse signalen van stroperij met lange honden. Dit vrijwel altijd in combinatie met voertuigen voorzien van Engelse kentekens en/of Engels sprekende mensen.

Al snel bleek dat op een minicamping in de gemeente Houten een grote groep Engelse ‘travellers’ was neergestreken. Bij diverse caravans op de camping werden ook lange honden gezien.

Travellers is de benaming voor de groep rondtrekkende mensen in Ierland, Groot-Brittannië en de Verenigde Staten. Zij zijn allemaal van Ierse afkomst en reisden in het verleden rond in huifkarren en tegenwoordig in caravans.

Op een avond in september 2012 bevonden zich enkele verbalisanten van de dierenpolitie en het regionaal milieuteam in de omgeving van Houten. Op heterdaad werd waargenomen dat de inzit-

tenden van een wit bestelbusje met Engels kenteken een tweetal lange honden het veld in lieten rennen. Uiteindelijk werd ook duidelijk dat de honden een haas hadden gevangen. Twee verdachten met de Engelse nationaliteit werden aangehouden en twee lange honden en een gedode haas werden in beslag genomen. Na onderzoek bleek dat de beide heren al eerder dat jaar voor eenzelfde feit waren aangehouden in Zeeland (mei 2012). Ook waren zij in 2012 met hun honden en/of auto’s in het veld gesignaleerd in de voormalige regio’s Zuid Holland Zuid en Noord Holland Noord. Collega’s uit die regio’s konden ondersteunende getuigenverklaringen en relevante processen-verbaal van bevindingen aanleveren. Mede door deze ondersteunende documenten bleven de honden definitief in beslag. De beide verdachten werden, na een nacht cel en in verzekeringstelling, na verhoor heengezonden. Hun verklaring was dat de honden waren ‘ontsnapt’, dat moesten we toch begrijpen...’
Die verklaring bleek onvoldoende geloofwaardig, want beide mannen zijn op 25 januari 2013 (bij verstek) veroordeeld tot elk € 1000,- boete en een week voorwaardelijke celstraf (met een proeftijd van 3 jaar). De honden zijn verbeurd verklaard.

Lange honden zijn over het algemeen windhonden zoals Greyhound, Whippet, Italiaanse windhond, of Afghaanse windhond. Ze zijn door de hoge snelheid in staat om een haas of een konijn te achtervolgen en deze te vangen en doden.

Al eerder, in 2010, is in de voormalige regio Utrecht een Engelse traveller aangehouden, die hazen stroopte met zijn lange hond. De boodschap van dit stukje mag duidelijk zijn. Het is weer bijna voorjaar en verwacht mag worden dat er binnenkort weer groepen Engelse travellers naar Nederland komen. Ongetwijfeld zullen er ook diverse huisdieren, die volgens Nederlandse jurisprudentie als ‘lange hond’ betiteld kunnen worden, meereizen. Naast de sfeer van kleine diefstallen en oplechtingszaakjes die om dergelijke reizende groepen heen hangt, bent u nu

Een van de inbeslag genomen lange honden. (foto: H. Sanders)

dus ook gewezen op de hobby van de travellers. Een hobby, waar de Hollandse hazen niet zo blij mee zijn.

Tekst: Henk Sanders

Milieu Recherche Team Midden Nederland

De nog warme haas had verse bijtonden.
 (foto: H. Sanders)

Enkele preparaten...

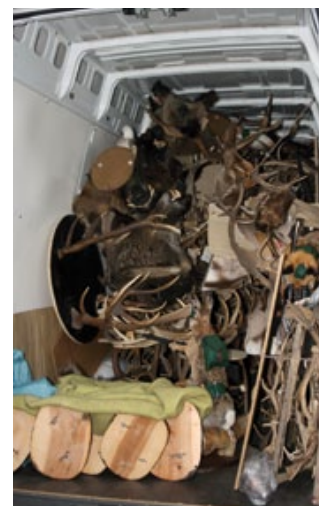
Op 15 november 2012, omstreeks 17.00 uur, ik was reeds onderweg naar huis, werd door een collega van het RMT te Eindhoven gevraagd of ik even langs het politiebureau te Best wilde gaan. Bij een fast-food restaurant in die gemeente was naar aanleiding van een melding een bestelbus met twee inzittenden aangetroffen met enkele preparaten.... Vanwege gebrek aan kennis hieromtrent werd een beroep op het RMT gedaan. Ter plaatse bleek het te handelen om een groot model VW, voorzien van Hongaars kenteken. De twee inzittenden beheersten slechts hun moedertaal. Na opening van zowel de zij- als achterdeur bleek dat het niet om enkele preparaten handelde, maar om een grote kluwen van geweien, opgezette koppen van wilde zwijnen, reeën, edelherten, damherten en een oryx (anti-loopachtige). Verder een huid van een zebra en en schapenhuiden met luipaardprint. Ook bleken opgezette hazen en vossen deel uit te maken van de collectie. Deze dieren bleken uitgedost als jager, inclusief verrekijker en geweer... Tja, smaken verschillen. Een snelle controle was, gelet op de wijze waarop was geladen, niet zonder levensgevaar en daarom niet mogelijk. Hoe ga je hier dan mee om? Het handelt voor een groot deel om ook in Nederland beschermde inheemse diersoorten. De zebra en oryx, hoe zit het daar mee, zijn die beschermd? Eerst maar eens onderzoeken of aan de hand van de vervoersbescheiden de legale herkomst kon worden aangetoond. Dat bleek niet het geval. Slechts de afzender, een Hongaarse preparateur, de diersoorten en aantallen alsmede de bestemming bleken aantoonbaar. Hierop heb ik de afnemer, een Nederlands woondecoratiebedrijf, gebeld. Ook de eigenaar kon geen legale herkomst aantonen. Natuurlijk was

alles legaal, hij deed dit immers al jaren... Daar sta je dan, de duisternis is inmiddels ingetreden, het wordt er niet eenvoudiger op. Omdat geen legale herkomst kon worden aangetoond ontstond de verdenking van overtreding van artikel 13, lid 1 onder a van de FEFW. Dit is een economisch delict, dus kunnen de bevoegdheden uit die wet worden toegepast. Op basis van art. 23, lid 4 van de Wet op de economische delicten werd het voertuig met inhoud overgebracht naar de thuisbasis van het RMT, het hoofdbureau van politie te Eindhoven. Daar volgde de volgende dag, bij daglicht, nader onderzoek. De zebrahuid en oryx bleken, dankzij het onderzoek van een medewerker van de NVWA, van een niet beschermde diersoort te zijn. Restte nog de inheemse soorten. Wil een verdachte aantonen dat geen sprake is van overtreding van art. 13 FEFW dan zal hij een beroep moeten doen op het Besluit of de Regeling vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten.

Art. 11 lid 2 van dit besluit bepaalt onder meer dat art. 13 lid 1 FEFW niet van toepassing is op bij ministeriële regeling aangewezen producten van beschermde inheemse diersoorten. Voorwaarde is dan wel dat de producten (in dit geval) op geoorloofde wijze elders dan in Nederland moeten zijn verkregen. In bijlage 3 van de regeling worden alle aangetroffen inheemse diersoorten genoemd, m.u.v. de vos. Deze staat in het kader van schadebestrijding vermeld op bijlage 2 van de regeling.

Moet deze handel niet eens onder de loep worden genomen?

De afnemer was een Nederlands woondecoratiebedrijf.

Na opening van zowel de zij- als achterdeur bleek dat het niet om enkele preparaten handelde.
 (foto: P. Welvaarts)

De aalfuiken waren aan elkaar verbonden als een treintje. (foto: P. Oprel)

Sprake is van een omgekeerde bewijslast. De verdachte moet immers aantonen dat de producten op geoorloofde wijze, in dit geval in Hongarije, zijn verkregen. De opsporingsambtenaar hoeft niet het tegendeel te bewijzen. Komt de verdachte niet met bewijzen over de brug dan is sprake van overtreding van art. 13 lid 1 onder a FEFW, juncto art. 1a onder 1 WED. In deze casus werden geen bewijzen overlegd. Zonder te beweren dat deze diersoorten illegaal zijn verkregen vraag ik mij wel af wat de waarde is van een achteraf getoond bewijsstuk. Heeft dit betrekking op deze dieren? Is het alsnog, achteraf, geschreven op deze lading? Waterdicht aantonen dat sprake is van geoorloofd verkrijgen is naar mijn mening zeer moeilijk en wellicht onmogelijk. Papier blijft geduldig.

Is dit een unieke casus? Zoek maar eens op google.nl en schrik van het aantal webwinkels dat preparaten van beschermde inheemse diersoorten zoals deze te koop aanbiedt. Wordt hiervan de legale herkomst aan de koper(s) aangetoond? Zo ja, hoe? Moet deze handel niet eens onder de loep worden genomen? Tekst: P. Welvaarts

Paling stropers gepakt aan de haven van Bommenede

In de haven van Bommenede zijn twee mannen aangehouden die illegaal met fuiken op paling aan het vissen waren.

Opsporingsambtenaren van Sportvisserij Zuidwest Nederland en een collega Opsporingsambtenaar van de Provincie Zeeland surveilleerden al enkele weken i.v.m. visstoperij, gezamenlijk in de nachtelijke uren in de omgeving van Zierikzee, Ouwerkerk en het haventje van Bommenede. Deze plaatsen liggen aan de Grevelingen.

De opsporingsambtenaren werkten tijdens deze surveillance in groepjes, zodat ze over een groter gebied konden surveilleren. Tijdens één van deze surveillances hadden ze gezien dat een auto bij verschillende viswateren stopte en na een tijdje weer weg reed. De opsporingsambtenaren stelden vervolgens een onderzoek in bij het betreffende viswater en ze vonden er vangklare opgestelde aalfuiken. Deze waren niet voorzien van ontsnappingsringen. De aalfuiken waren aan elkaar verbonden als een treintje en ze stonden over een grote lengte opgesteld. De opsporingsambtenaren besloten op een tweetal locaties een postactie te houden.

Na enige tijd kwamen twee mannen de aalfuiken lichten, waarna ze met de vis naar hun auto liepen die ze onderaan een dijk hadden geparkeerd. Daar werden ze door de opsporingsambtenaren aangesproken, vervolgens aangehouden en overgebracht naar het Politiebureau in Zierikzee. De fuiken, in totaal vierentwintig, zijn uit het water gehaald en in beslag genomen. De paling is terug gezet in het water op de plek waar ze gevangen waren.

Tevens is door de opsporingsambtenaren in samenwerking met de politie bij beide mannen huiszoeking gedaan. Bij één van de mannen werd thuis in een bun, vijf kilo levende paling in een bewaarzak aangetroffen, twee fuiken en drie wapens, waaronder een Flobertgeweer en munitie werden in beslag genomen.

Na verhoor is één van de mannen vrijgelaten, de ander is in hechtenis genomen. Tegen beide mannen zal proces-verbaal worden opgemaakt.

Tekst: P. Oprel

Ook werden er wapens inbeslag genomen. (foto: P. Oprel)

Dode dieren, ze horen erbij, toch?..

De kringloop van het leven, een vanzelfsprekend proces, bekend bij iedereen. Na leven komt de dood en de dood doet weer leven.

Het zijn cruciale elementen in onze natuur, maar toch is het laten liggen van (middelgrote) kadavers in die natuur nog steeds een zeer gevoelig onderwerp.

Noortje Bos en Kyo Leliveld deden onderzoek naar de effecten van kadavers in de natuur.

Grote dode holle bomen met een spechtennest of een omgevallen boom vol met zwammen, tegenwoordig een volkomen geaccepteerd beeld in het bos (Compendium, 2006). Het belang van dood hout in de natuur is goed onderzocht en bewezen. De vertering van dode bomen zorgt voor de toename van het koolstof-, stikstof- en fosfaatgehalte in het milieu en de zuurgraad en vochtigheid van het hout neemt toe. Deze invloeden zorgen voor een grotere verscheidenheid in leefmilieus voor verschillende soorten flora en fauna. Naar schatting is 40-50% van de totale bosfauna verbonden aan dood hout (Mabelis, 1983; Siepel, 1992; Jagers op Akkerhuis et al., 2005). Het laten liggen van dood hout wordt dan ook steeds meer geïmplementeerd in het beheer van natuurbeheerorganisaties. Vergeleken met de oerbossen van Polen is het echter nog zeer minimaal; meer dan vijf procent dood hout zal er niet in onze bossen liggen. Desondanks vinden veel mensen het rommelig lijken en moeten natuurbeheerders zich nog steeds verantwoorden voor het dode hout in de bossen.

Als je verder dan je neus ruikt, dan zie je iets heel natuurlijks.

Dood hout oké, maar liever geen dode ree

In de loop der jaren is de acceptatie van dood hout echter wel steeds meer op gang gekomen. Dat is duidelijk nog niet het geval met (grotere) kadavers in de natuur. Deze dode dieren (of niet geconsumeerde delen) horen toch ook terug te keren in de natuur, zodat er weer nieuw leven kan ontstaan. Insecten, zwammen, vossen, buizerds, zeearenden, raven, marters en wellicht in de toekomst gieren en wolven doen zich graag te goed aan zo'n gratis maaltijd. Het klinkt logisch, maar de realiteit vertelt ons anders. In Nederland wordt het grote wild (wild zwijn, hert, Konnikpaard en Heckrund) voornamelijk vernietigd, o.a. uit angst voor ziekte-uitbraken.

Onduidelijk in de wet

De Wet dieren staat toe dat kadavers van grote en kleine wilde dieren in de natuur achterblijven. De relevante verordeningen (EG) nr. 1069/2009 (Verordening dierlijke bijproducten) en (EU) nr. 142/2011 (Uitvoeringsverordening) stellen volgens de NVWA-website geen eisen aan kadavers van wilde dieren in de natuur.

Deze verordeningen zijn bedoeld om potentiële risico's voor de **menselijke voedselketen** te voorkomen.

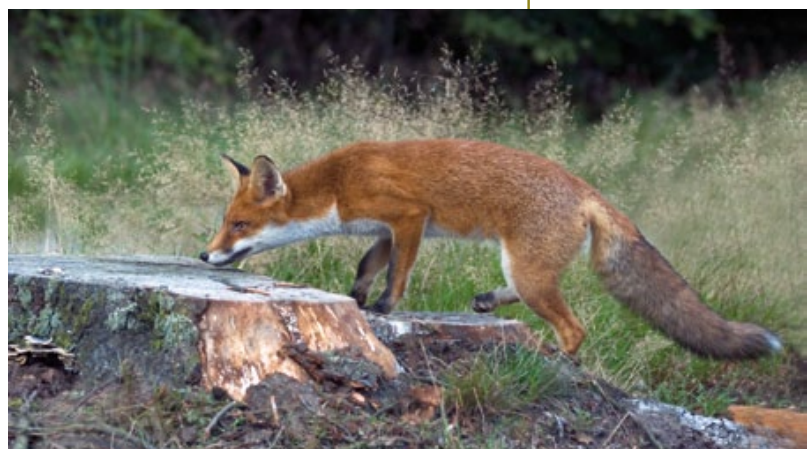
Officieel uitgedrukt is Verordening 1069/2009 niet van toepassing op hele kadavers of delen van wilde dieren, "waarvan niet wordt vermoed dat zij met een op mens of dier overdraagbare ziekte zijn besmet of dergelijke ziekte hebben", en niet op hele kadavers of delen van vrij wild die, overeenkomstig goede jachtpraktijken, na het doden niet worden verzameld (art. 2, lid 2 onder a en b).

Overweging 13 bij Verordening (EG) nr. 2009/1069 stelt het zo, dat de verordening geen verplichting inhoudt om kadavers van wilde dieren die in hun natuurlijke habitat zijn gestorven of worden bejaagd, te verzamelen en te verwijderen. (...)

Volgens de Europese regelgeving mogen grote grazers na een natuurlijke dood of na afschot, in de natuur achtergelaten worden (Eur lex, 2002). In de periode van mijn onderzoek bestaat er in Nederland een destructiewet, waarin staat dat het verplicht is om b.v. landbouwdieren ter destructie te brengen na de dood (Overheid, 2007).

Grote dode holle bomen met een spechtennest is tegenwoordig een volkomen geaccepteerd beeld in het bos.

Vossen doen zich graag te goed aan een gratis maaltijd.

Door middel van cameravallen werd vastgelegd welke dieren de kadavers bezochten.

(KL: De regels voor de afvoer van kadavers waren tot en met 2007 vastgelegd in de Deconstructiewet. Met ingang van 2013 is de destructie geregeld via de Wet Dieren).

Hierdoor is men in Nederland niet (meer) gewend aan dode dieren in de natuur. Als men er wel mee in aanraking komt, kan dit tot zeer emotionele reacties leiden.

De enige uitzonderingen op bovengenoemde vernietigingsregel zijn de natuurgebieden de Oostvaardersplassen en de Hoge Veluwezoom.

Oostvaardersplassen & Veluwezoom

In 2009 heeft het VWA bureau risicobeoordeling (voedsel en waren autoriteit) een positief advies gegeven over het laten liggen van kadavers van groot wild (ook Konikpaarden en Heckrunderen), in de Oostvaardersplassen en de Veluwezoom (beheerd door Staatsbosbeheer en Natuurmonumenten). Hiermee willen de beheerders de dood terug brengen in de Nederlandse natuur en al het leven dat het met zich meebrengt een kans te geven (bv. raven). Dit, wel zoveel mogelijk, uit het oog houdend van het publiek en informatie te verstrekken om begrip te krijgen (door middel van borden en webcamsbeelden). (VWA, 2009; Staatsbosbeheer, 2012; Ministerie LNV, 2009)

Waar sommige mensen onhygiënische stinkende beelden en ziektes zien, daar zie ik een fascinerend proces. Als je namelijk verder dan je neus ruikt, dan zie je iets heel natuurlijks. Ik zie onze dode ree liggen. Inmiddels is er een poot van het kadaver afgescheurd door een groot dier zoals de vos of het wilde zwijn. Vogels als de buizerd hebben ogen en neus uitgepikt. In de ingewanden bewegen de maden die dankzij de dode ree kunnen overleven. Aaskevers graven vastbesloten hun holen onder het kadaver en mezen en kraaien pikken rustig een maaltje mee van al het insectenleven. In de winter kan deze dode ree zelfs een cruciale overlevingsfactor zijn voor andere dieren. Als voedsel schaars is en de zwakkere dieren sterven, eten de sterkere dieren van de kadavers om op kracht te blijven. Het is immers een gratis maaltijd.

Waar sommige mensen onhygiënische stinkende beelden en ziektes zien, daar zie ik een fascinerend proces.

Het duurde gemiddeld ruim 45 dagen voordat een kadaver was opgeruimd.

Het project "Dood doet leven"

Mijn scriptie-onderzoek (uitgevoerd met Noortje Bos), ging over de terugkeer van kadavers in de Nederlandse natuur. Het project "Dood doet leven" vroeg ons te onderzoeken welke dieren interesse toonden in deze kadavers. Het complete onderzoek vond plaats van oktober 2011 t/m mei 2012 in voorbeeldgebieden in Limburg. In de gebieden Stramprooierbroek, Wijffelterbroek, Landgoed de Hamert, Nationaal Park de Meinweg en de naburige Melickerheide, hebben kadavers gelegen. Er is ook gebruik gemaakt van archief materiaal van de Gelderse Poort (Groenlanden). Daar vond hetzelfde onderzoek plaats in de periode februari 2008 t/m april 2008 en december 2008 t/m maart 2009. Dit is in samenwerking gedaan met de natuurbeheerders (Staatsbosbeheer, Limburgs landschap, Natuurmonumenten), particuliere eigenaren, de provincie en Stichting ARK.

Door middel van cameravallen werd vastgelegd welke dieren de kadavers (dertien reeën en twee wild zwijnkadavers) bezochten. De cameravallen activeerden op beweging en maakten filmpjes van 1 minuut met 1 seconde pauze. Het beeldmateriaal werd vervolgens geanalyseerd op aantal bezoekende diersoorten, hun verblijftijd en gedrag (o.a. passeren, interesse tonen, interacties met andere dieren en eten). De focus lag bij de analyse op eetgedrag, omdat dit het ware belang van kadavers voor de dieren weergeeft. De dieren waren afkomstig van valwild uit de buurt en in een enkel geval van afschot.

De camera's hebben in totaal voor 1856 minuten aan beeldmateriaal met waarnemingen van zoogdieren en vogels gezorgd. Er zijn vijftien verschillende diersoorten bij de kadavers waargenomen. De buizerd was duidelijke koploper en werd bijna driekwart van de totale beeldtijd waargenomen. De vos kwam op de tweede plek en vulde ruim 20% van de beeldtijd. Het wilde zwijn en de kraai bezochten de kadavers beduidend minder, samen ruim 5% van de tijd. De elf andere waargenomen soorten vulden samen minder dan 2,5% van de opnametijd.

Van de vijftien soorten die de kadavers bezochten, aten er zeven daadwerkelijk van het kadaver, namelijk: buizerd, vos, steenmarter, wild zwijn, kraai, ekster en ree. De ree was een verrassing, hij nam namelijk een paar flinke hapjes van de haren van het zwijnkadaver. Wat verder opvallend was, was dat buizerd en vos niet alleen de meeste tijd bij de kadavers doorbrachten, maar ze waren er vaak ook als eerste bij.

Het duurde gemiddeld ruim 45 (± 29,27) dagen voordat een kadaver was opgeruimd. Tussen de ligduur van de kadavers zat soms een flink verschil. De vraat van wilde zwijnen beïnvloedde de ligduur voor 13% in de gebieden waar wilde zwijn populaties aanwezig waren.

Kost het niet veel meer tijd en geld om mensen in te zetten voor het ophalen van b.v. een verongelukte ree.

De kadavers trokken voornamelijk algemene diersoorten aan. Veel echte aasafhankelijke dieren kent Nederland namelijk niet meer, enkel kleine populaties raven en een paar zeearenden daargelaten. Gieren en wolven zijn al lang verdwenen uit ons land, of toch niet?! Niet lang na het einde van ons onderzoek, (het project Dood doet leven loopt overigens nog door), werd een vale gier vastgelegd op een cameraval in een kalksteengroeve nabij Haccourt, (zomer 2012).

Wellicht komen er meer gieren terug als er meer kadavers in onze natuur blijven liggen. Er zijn ook steeds meer berichten over wolven bij onze grens. Misschien komt ook de wolf binnenkort een maaltje mee-eten?

Het zijn nog dromen, maar één ding is zeker, als dode dieren niet terugkeren in de natuur, wordt er een belangrijk deel van de nutriëntenkringloop overgeslagen, waardoor echte aaseters niet voor langere tijd in Nederland kunnen verblijven.

Overigens kan men zich ook afvragen of het niet veel meer tijd en geld kost om mensen in te zetten voor het ophalen van b.v. een verongelukte ree. Het dier moet naar een vriezer worden getransporteerd en wordt uiteindelijk meestal vernietigd. Het zou toch beter zijn het ree terug te slepen in het bos, uit het zicht van eventuele wandelaars. Op die manier wordt de energie terug opgenomen door de natuur en gaat dus niet verloren.

Op onze facebook-pagina kunt u reageren op deze stelling. <https://www.facebook.com/verenigingPDM>

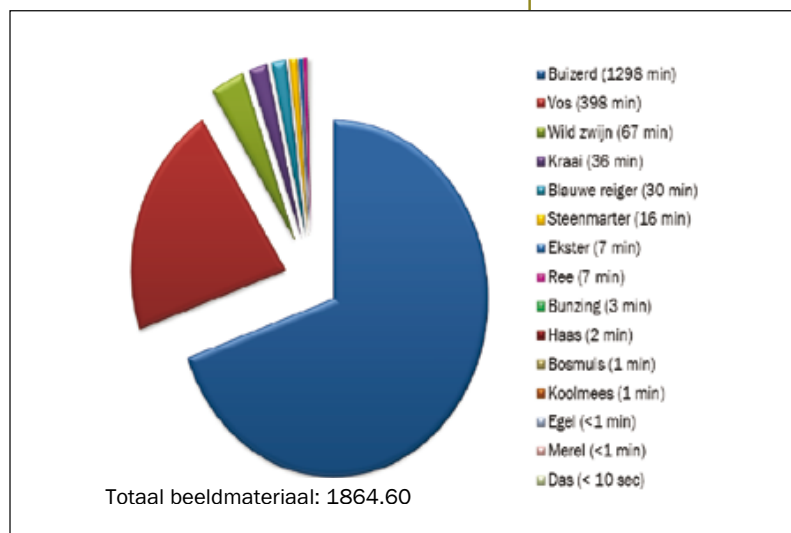

Tekst en foto's: Kyo Leliveld

De dieren waren afkomstig van valwild uit de buurt en in een enkel geval van afschot.

Het totale aantal minuten dat de diersoorten de kadavers hebben bezocht weergegeven in een cirkeldiagram.

Compendium, 2006. Dood hout en bosbeheer. www.compendiumvoordeleefomgeving.nl/indicatoren/nl1166-Dood-hout-en-bosbeheer.html?i=4-25

Eur lex, 2002. Laying down health rules concerning animal by-products not intended for human consumption. eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32002R1774:EN:HTML

Jagers op Akkerhuis, G.A.J.M., Wijdeven, S.M.J., Moraal, L.G., Veerkamp, M.T., Bijlsma, R.J., 2005.

Dood hout en biodiversiteit. Wageningen, Alterra, Alterra-rapport 1320

Mabelis, A.A., 1983. De betekenis van dood hout voor ongewervelde dieren. Nederlands Bosbouw-tijdschrift 2/3 1983, p. 78-85.

Ministerie LNV, 2009. Dierbeleid in uitvoering. Nieuwsbrief over dierenwelzijn en diergezondheid jaargang 2 mei

Overheid, 2007. Destructiewet. wetten.overheid.nl/BWBR0002244/geldigheidsdatum_31-12-2007

Siepel, H., 1992. Bosgebonden fauna; een faunistische aanvulling op bosgemeenschappen. RIN-rapport 92/33, Instituut voor Bos- en Natuuronderzoek, Arnhem.

Staatsbosbeheer, 2012. Dossier Oostvaardersplassen. www.staatsbosbeheer.nl/nieuws%20en%20achtergronden/dossiers/oostvaardersplassen/vaaggestelde%20vragen.aspx

VWA, 2009. Advies inzake risico's kadavers in natuurgebieden. www.vwa.nl/txmpub/files/?p_file_id=46455

De staat Ibanks

In de Volkskrant las ik een interessant artikel van filosoof en organisatiedeskundige Toine Janssen over de zogenaamde Ibanksiaanse logica, in casu het niet kiezen voor een echte oplossing voor een echt probleem, maar voor een oplossing die haalbaar is, maar zinloos.

Mijn interesse beste lezers was gewekt! Janssen refereerde aan de door de Russische schrijver Alexander Zinovjev geschreven satires over de maatschappij van de fictieve maar zeer op de Sovjet Unie lijkende staat "Ibanks". Ibanks wordt bestuurd volgens het principe: "in plaats van een werkzame oplossing voor een werkelijk bestaand probleem te zoeken, moeten problemen worden gevonden die bij mogelijke of gewenste oplossingen passen". In Ibanks wordt om het percentage opgeloste misdaden te verhogen, niet getracht meer echte boeven te vangen, maar wordt er een nieuwe categorie misdadigers bedacht die gemakkelijk kunnen worden gepakt en veroordeeld. Beste lezers ik zie jullie wenkbrauwen al fronsen, maar Janssen geeft een paar interessante voorbeelden, onder andere deze: "De NS die aan z'n punctualiteitspercentage komt. Niet door meer treinen op tijd te laten rijden, maar door treinen die vertraging dreigen op te lopen, helemaal niet te laten rijden, zodat ze niet meetellen". Denk hierbij aan de 'Winterdienstregeling'.

Volgens Janssen zien we overal Ibanks: in het onderwijs, de zorg, de cultuur, de wetenschap en in het openbaar bestuur. De oorzaak is dat we geen doelen meer hebben maar alleen nog maar maatstaven. We moeten SMART werken (Specifiek, Meetbaar, Acceptabel, Realistisch en Tijdsgebonden). Helaas treedt dan de Ibanksiaanse logica in werking, die zegt dat om de maatstaf te halen beter een zinloze, maar haalbare oplossing kan worden gekozen, dan een zinvolle maar onzekere aanpak. Alle energie wordt dus besteed aan het voldoen aan de maatstaf, tot zover Janssen.

Dit lezende overviel mij een dejavu-gevoel. Ik moest denken aan m'n politiechef die op de planton een soort top-tien van collega's die de meeste boetes binnen brachten had opgehangen. Bevond jouw naam zich in de onderste regionen, dan werd je op het matje geroepen. Om deze afrekening te voorkomen werd er af en toe gemakkelijk 'gescoord'. Een middagje controleren op het niet volledig stilstaan voor een stopstreep of op een nutteloos parkeerverbod, bracht de oplossing. Je kunt je voorstellen dat een diepgaand, zeer zinvol,

maar tijdrovend milieuonderzoek, dat maar één streepje opleverde, op weinig begrip stuitte.

Een typisch voorbeeld van kwantiteit ten koste van kwaliteit!

Bij politie, bijzondere opsporingsdiensten, rijks-, provinciale- en gemeente handhavingsdiensten zien we voorbeelden van 'Ibanksiaanse toestanden'. Zaken die echt ergens over gaan worden niet meer opgepakt. De korte klap viert hoogtij, de oppervlakkigheid regeert!

De aantallen zijn schijnbaar heilig en dit ook nog eens met krimpende handhavingsorganisaties. Grote milieuvertreders ontspringen zo de dans, het milieurendement is laag.

En voor wie produceren we die getallen? Als verantwoording naar de politiek, respectievelijk de samenleving? Als we nut en noodzaak toch belangrijker vinden dan dit rookgordijn, dan adviseer ik de politiek eens te informeren naar het verhaal achter de cijfers. In een aantal gevallen zal dat een aardige openbaring opleveren. Ik ga toch maar eens die satires van Alexander Zinovjev lezen. Voor de liefhebber: *Gapende hoogten en De lichtende toekomst*.

Speurder

Vogelvanger in de Kempen

In het vroege voorjaar van 2012 ging collega Van de Griend op onderzoek uit naar aanleiding van een melding van een illegale vogelvanger op een plaats in de Kempen. Van de Griendt, momenteel weer politieambtenaar bij de politie Brabant Oost, maar toen nog lid van het Samenwerkingsverband Regio Eindhoven (SRE), deed dit met een ander lid van de SRE.

Ze kwamen uit bij een landbouwperceel, waar zij een man uit de sloot zagen klauteren. Ze spraken deze man aan en vroegen waar hij vandaan was gekomen. Daarop liep de betreffende man zwijgend naar de achterzijde van het perceel. Daar zagen beide ambtenaren een grote houten hut in een brede diepe droge sloot. De hut was niet waarneembaar vanaf de openbare weg. De hut was gebouwd van afvalhout en diende kennelijk als schuilplaats. De binnenzijde was bekleed met isolatiemateriaal en jutezakken en er was een zitplaats. Vanaf die plaats kon men via enkele kijkgaten in de zijwanden de omgeving observeren.

Op het talud naast de schuilhut lag op de grond een mistnet om vogels te vangen. Het net was niet vangklaar opgesteld. Op de rand van het talud bevonden zich twee metalen staanders waartussen het mistnet bevestigd kon worden.

Klapnetten en elzenproppen

Naast de schuilhut waren ook nog klapnetten aanwezig. Twee klapnetten lagen niet vangklaar op de grond. Het derde klapnet stond wel vangklaar opgesteld. Alle drie klapnetten waren voorzien van een mechanisch opklapsysteem, dat in werking treedt wanneer er aan het touw getrokken wordt en het klapnet dicht valt. Deze klapnetten hadden de afmetingen van 3,5 meter lang en twee meter breed. Verder zagen de beampten dat er bij het vangklare klapnet drie vogelkooitjes stonden. In elk kooitje zat een sijs kennelijk bedoeld om wilde soortgenoten naar het klapnet te lokken. Verder waren daar takken met elzenproppen in de grond gestoken. Zaden van elzenproppen zijn het natuurlijke voedsel van o.a. sijsjes en dienen als lokvoer.

Overringsen kwelling voor vogels

Onderzoek wees uit dat deze man al ruim dertig jaar op die plek vogels ving. Wellicht verkocht hij de gevangen vogels meteen door aan derden, want in en rond zijn woonadres werd niets aangetroffen dat op vogels vangen wees. Kort na het onderzoek gingen er geruchten dat deze man op een andere

plek alweer aan het wilde vogels vangen was begonnen.

Later kreeg deze verdachte een boete van € 500,-. Een klein bedrag als men bedenkt dat gevangen wildzang behoorlijk veel geld opbrengt. Een sijs kost b.v. € 12,50, een putter € 25,- euro, goudvink € 35,-, kneu en keep ongeveer € 20,- en een vink € 25,-.

Bij het overringsen van gevangen vogels wordt men erg vindingrijk en ook steeds meedogenlozer. Zo houdt men een vogelpoot een nacht in azijn, zodat de poot dunner wordt en de ring beter schuifbaar is. Ook bindt men de tenen strak met dun garen samen, zodat de ring gemakkelijker aangebracht kan worden. Een opnieuw aangebrachte breekring haalt men door de vogelstront, zodat de lichte beschadiging niet meteen zichtbaar is. En dat alles voor het geldelijk gewin. Helaas is de bestrijding voor de overheid geen prioriteit.

Tekst: Hans Klunder
Foto's: politie ZO-Brabant

De hut was gebouwd van afvalhout.

Beide ambtenaren zagen een grote houten hut in een brede diepe droge sloot.

Er werden ook drie vogelkooitjes aangetroffen.

Een putter kost 25 euro.

Bezoek ons ook eens op Facebook:

www.facebook.com/verenigingPDM

Verhoging contributie 2014

Op de Algemene Ledenvergadering van 10 april 2013 is voorgesteld om over te gaan tot een contributieverhoging van € 25 naar € 30,- per jaar.

De Algemene Ledenvergadering is akkoord gegaan met contributieverhoging voor 2014.

De leden hebben ook gevraagd om te onderzoeken of er onderscheid in contributie kan worden aangebracht. Het bestuur heeft toegezegd dat volgend jaar (2014) een voorstel gepresenteerd worden tijdens de Algemene Ledenvergadering voor een differentiatie in de contributie.

Dierenwelzijnsaspecten in de uitspraken over de illegale slacht

Op een bedrijfsterrein annex schapenboerderij in Espel (gemeente Noordoostpolder) werden in 2010 en 2011 regelmatig schapen geslacht door twee oorspronkelijk uit Marokko afkomstige mannen uit Urk. (zie ook het artikel schapenslachter uiteindelijk opnieuw gepakt, elders in dit nummer) Dit gebeurde op islamitische wijze: zonder verdoving. Die methode is alleen toegestaan in een inrichting die daarvoor toestemming heeft en dat was niet het geval. Ook waren de mannen niet als slachter aangewezen. Ze gingen zo te lezen nogal amateuristisch te werk: de keurslager in Dronten zegt in een getapt telefoongesprek dat 'je kunt zien dat hij niet in een slachterij is geslacht' en geeft aan dat hij 'zo niet in de toonbank kan'. De rechtbank oordeelt, dat de mannen de voedselveiligheid in gevaar hebben gebracht. Bovendien hebben zij door het onbevoegd slachten onnodig leed bij schapen teweeggebracht.

Er is overtreding ten laste gelegd van artikel 44 Gwvd (slachten alleen toegestaan onder voorwaarden) zowel als van artikel 36 Gwvd (benadeling welzijn). De raadsman van de schapenhouder meent dat daarmee hetzelfde feit tweemaal onder een andere strafbepaling is geschaard en heeft verzocht verdachte vrij te spreken van overtreding van artikel 36 (art. 55 Sr, samenloop). De rechtbank overweegt echter dat artikel 44 Gwvd is gericht op het doden van dieren ter bereiding en consumptie. Artikel 36 is gericht op het welzijn van dieren in het algemeen. De strekking van de bepalingen is dus anders. Het verweer wordt verworpen.

De 'bijdrage' van artikel 36 aan de straf valt niet na te gaan. De door de schapenhouder gevreesde stillegging ('beroving van zijn broodwinning', zoals de raadsman zegt) kan uiteraard alleen voor economische delicten worden opgelegd – zoals artikel 44 Gwvd (art. 1 onder 1° WED). Stillegging voor een half jaar wordt voorwaardelijk opgelegd, als 'stok achter de deur'.

Uit de uitspraken wordt niet duidelijk of het religieuze aspect voor de betrokken personen enige betekenis heeft. Het onderzoek Vlees eten in de islamitische traditie (Stichting Dier & Recht, 2010) suggereert dat op deze manier geslachte dieren nooit 'halal' vlees kunnen leveren. Volgens de overlevering heeft de profeet Mohammed gezegd: "Als u genoodzaakt bent te doden, doe het dan zonder pijniging".

Daarin voorzien de huidige, grotendeels Europese regels – zij het met een andere motivatie. Dat het in sommige kringen gewoon volkomen ontbreekt aan respect voor dieren blijkt ook wel uit een detail. Er waren bij het onderzoek ter plekke aan de slootkant twee verse schapenpoten aangetroffen, met rechte snijrand; de raadsman van de schapenhouder voert aan: "mogelijk heeft de hond ermee gesleept, nadat hij deze poten had afgebeten" ... Wat zouden de drie mannen in hoger beroep aangevoeren?

Rechtbank Utrecht (Lelystad; Midden-Nederland)
29 maart 2013, parketnummers 07.996577-10 en 07.994515-12 (gev. ttz.) (P), 07.994512-12 (P) en 07.994510-12 (P), LJN-nummers BZ7309, BZ7311 en BZ7379

Tekst: Noor Evertsen

Op islamitische wijze slachten is alleen toegestaan in een inrichting die daarvoor toestemming.

De groene wetgeving (Flora- en faunawet) toegelicht

Aflevering 23: De uitoefening van de jacht – jachtmiddelen – gefokte jachtvogels – deel 2.

Leeuwen en tijgers zijn soorten die in hun voortbestaan worden bedreigd.

Overzicht van eerdere in Dier & Milieu besproken onderwerpen van de Flora- en faunawet:
2009: Begripsbepalingen, jachthouder, grondgebruiker.
2010: Gastjager, schriftelijke toestemming jachthouder, opening jacht, weidelijkheid.
2011: Eisen jachtveld, jachtgeweren (kunstmatige lichtbronnen, geluiddemper)
2012: Nachtzichtapparatuur, munitie, jachthonden.
2013: Jachtvogels.

Dier & Milieu 2013/2

In de vorige aflevering van ons vakblad maakten we een begin met de bespreking van de jachtvogels *havik en slechtvalk*. We hebben wat kenmerken en de verschillen in jachttechnieken van deze vogels besproken.

We willen nu vervolgen met enige wettelijke bepalingen over het houden van deze vogels. Ik hoop dan een volgende keer in te gaan op het jagen met gefokte jachtvogels (artikel 50 Flora- en faunawet).

Het houden van jachtvogels

Havik en slechtvalk noemen we 'CITES-vogels'. Dat wil zeggen dat deze roofvogels vallen onder de beschermende bepalingen van internationale verdragen (o.a. Cites), die via Europese verordeningen (o.a. Basisverordening), verwerkt zijn in nationale

*Havik en slechtvalk noemen we 'CITES-vogels'.
(foto: archief)*

wetgeving, zoals o.a. de Flora- en faunawet. Deze vogels zijn beschermde vogels en mogen niet zondermeer worden gehouden, c.q. gebruikt voor de jacht of schadebestrijding. Ook bij roofvogelshows gelden deze wettelijke bepalingen. Eerst maar eens naar de 'bron' van de strenge regels.

Van internationaal naar Europees¹

In 1973 kwamen in Washington tientallen landen uit de hele wereld bij elkaar om de handel in ongeveer 30.000 soorten dieren en planten te reguleren door middel van vergunningen en certificaten. De eerste *Convention on International Trade in Endangered Species of wild fauna and flora* (afgekort CITES) was een feit. Inmiddels hebben zo'n 180 landen het CITES-verdrag ondertekend. Bij het verdrag horen bijlagen, zogenaamde Appendix I, II en III. Appendix I is het 'zwaarste' beschermingsregime. Daarin staan bijvoorbeeld katachtigen, zoals leeuwen en tijgers. Het zijn de soorten die in hun voortbestaan worden bedreigd.

In 1979 zijn, bij een verdrag van de Raad van Europa (de zogenaamde Bern-conventie), de havik en de slechtvalk (althans onder de wetenschappelijke verzamelnaam *Falconiformes* = roofvogels) geplaatst op Appendix II. (De slechtvalk staat op Appendix I). Dit verdrag is o.a. verwerkt in de Vogelrichtlijn, Habi-

tatrictlijn en Flora- en faunawet. Europees en ook bepalend voor de nationale regelgeving, zoals de Flora- en faunawet, werd de 'Basisverordening' (Verordening (EG) nr.338/97). We komen daar straks op terug.

Nationaal aangewezen

De havik en slechtvalk staan vermeld op bijlage 2 van de *Bekendmaking lijsten beschermde inheemse diersoorten* en zijn daardoor op grond van artikel 4 lid 1 onder b en artikel 1 lid 1 Flora- en faunawet aangemerkt als een *beschermde inheemse diersoort*. Bepalend daarvoor is o.a. dat deze vogels van nature voorkomen op het Europese grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie.

Verbodsbepaling

Op grond van artikel 13 lid 1 onder a Flora- en faunawet is het verboden om beschermde inheemse diersoorten, (dood of levend), onder zich te hebben en er in te handelen, (in de letterlijke wettekst worden verschillende handelingen genoemd). Maar ook het vervoeren is op grond van dit artikel *verboden*. Artikel 13 Flora- en faunawet is strafbaar gesteld in artikel 1a sub 1 Wet op de economische delicten. Er staat een maximum gevangenisstraf van zes jaar op. Aanhouding buiten heterdaad, inverzekeringstelling en inzet van BOB-middelen zijn daardoor mogelijk.

Vrijstelling

Maar vrijstelling is mogelijk, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan. Die vrijstelling vinden we in de *Regeling vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten Flora- en faunawet*. In de aanhef en in artikel 1 van deze regeling vinden we de heenwijzing naar het CITES-verdrag en de daaruit volgende Europese verordeningen, o.a. de Basisverordening (Verordening (EG) nr.338/97). De Basisverordening noemt in bijlage A de havik (Appendix II) en de slechtvalk (Appendix I)².

Vrijstelling van het bezitsverbod

Ik beperk me in de toelichting van deze regeling tot 'de vrijstelling van het bezitsverbod van gefokte vogels'. In § 9 van genoemde regeling wordt gesproken over 'Vrijstelling bezitsverbod gefokte vogels'. We lezen in de tekst van artikel 12:

- Lid 1. Van het verbod op het onder zich hebben, bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de wet geldt een vrijstelling voor *levende en dode specimens* (JHM: specimens betekent monsters of eenheden) van in *gevangenschap geboren en gefokte vogels*, behorende tot beschermde inheemse diersoorten, genoemd in bijlage A, B, C of D bij de basisverordening, en *levende specimens van in gevangenschap geboren en gefokte vogels*, behorende tot

beschermde *uitheemse* diersoorten, genoemd in bijlage A bij de basisverordening, indien kan worden aangetoond dat de vogels gefokt zijn, of, indien het eieren, nesten of producten van die vogels betreft, betrokken producten van gefokte vogels afkomstig zijn en voor zover:

- a) Deze vogels zijn voorzien van een *naadloos gesloten pootring*, met uitzondering van de vogelsoorten, bedoeld in bijlage VIII bij de Uitvoeringsverordening, voor zover deze soorten niet van een annotatie (JHM: verklarende aantekening) zijn voorzien;
- b) *Registratie heeft plaatsgevonden in de administratie*, bedoeld in artikel 8 van het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten;
- c) Voldaan is aan de krachtens *artikel 18 van het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten* gestelde regels.

Wat staat er nu in artikel 12 lid 1 van de *Regeling vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten Flora- en faunawet*?

- Er is vrijstelling van het 'bezitsverbod' voor levende en dode *inheemse* vogels (genoemd in bijlage A, B, C of D basisverordening), die in gevangenschap zijn geboren EN zijn gefokt.
- Er is vrijstelling van het 'bezitsverbod' voor levende *uitheemse* vogels (genoemd in bijlage A basisverordening), die in gevangenschap zijn geboren EN zijn gefokt.
- MITS kan worden aangetoond dat de vogels zijn gefokt of, indien het eieren, nesten of producten van die vogels betreft, dat ze van gefokte vogels afkomstig zijn.

Naadloos gesloten pootring.
(foto: H. Peeters)

Ook bij roofvogelshows gelden wettelijke bepalingen.

¹ Bron:
www.rijksoverheid.nl

² Bron: Soortenlijst CITES 12-12-2012 – Dienst Regelingen, Ministerie van Economische Zaken.

- en voorzover deze vogels zijn voorzien van een naadloos gesloten poortring en
- Registratie heeft plaatsgevonden en
- Voldaan is aan artikel 18 van het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten.

Er komt dus nogal wat bij kijken voordat iemand die een havik of slechtvalk wil houden, zo'n vogel onder zich mag hebben, laat staan ermee mag jagen. Het moet een aantoonbaar in gevangenschap geboren en gefokte vogel zijn. De vogel moet geregistreerd zijn en voorzien zijn van een naadloos gesloten poortring.

Het alleen houden van roofvogels in een volièrre is tegen de natuur van de vogels. Ze hebben de ruimte van het wijde veld en bos nodig om achter hun prooi aan te kunnen jakkeren. Die mogelijkheid is er in gevangenschap niet en de vraag naar deze vogels creëert ook het aanbod. Vraag en aanbod ('legale' handel) in deze dieren is ontstaan toen het houden wettelijk mogelijk werd. Maar degene die zich enigszins verdiept in deze soorten zal ontdekken dat roofvogels geen vogels zijn om mee te kweken, zoals kanaries en grasparkieten. Goede controle hierop is dus zeer gewenst!

We hopen de volgende aflevering de bespreking hiervan te vervolgen.

Tekst:

J.H. (Henri) Madern
 Politie | Eenheid Den Haag, Tel.071-5459545 |
 06-55823185

Het moet een aantoonbaar in gevangenschap geboren en gefokte vogel zijn.

E-mail: henri.madern@hollands-midden.politie.nl
 Te volgen op: www.politieplus.nl

Het alleen houden van roofvogels in een volièrre is tegen de natuur van de vogels.

Over paling en sterven-de witvis

Duikers die zich hobbymatig verpoosden in het Oostvoornsemeer, constateerden dat in de aldaar opgestelde fuiken van een beroepsvisser wel heel veel dode vis zat. In de loop van de tijd bleek dit geen incident te zijn. Er werd geconstateerd dat de visser af en toe de fuiken leegde, de paling meenam en de dode vis uitstortte op de bodem van het meer. De frequentie van het lichten van de fuiken was zo laag dat witvis massaal sneuvelde. De duikers legden dit vast met onderwatercamera's. Hiervan werd melding gedaan bij de politie Rotterdam, District De Eilanden.

Daar werd de zaak opgepakt door collega Gerrit Kieviet van dat korps en Leen Schneider van de NVWA, afdeling Visserij. Hen bleek dat de betreffende visser slechts vergunning had voor het vissen op paling. Bijvangst diende hij levend terug te zetten. Bijkomende factor was dat in het meer ook de dure regenboogforel werd gevangen. De dood van deze dieren ging ten koste van de plaatselijke visclub. Als derde schadelijke factor kwam de belasting voor het milieu. Het ging namelijk soms om honderden kilo's dode vis.

De dode vis werd uitstort op de bodem van het meer.

Bijkomende factor was dat in het meer ook de dure regenboogforel werd gevangen.

Kiezen voor een aanpak

De zaak werd besproken met officieren van justitie en parketsecretarissen van het Functioneel Parket en van Dierenwelzijn. Aandachtspunten waren onder andere: is hier sprake van het houden van dieren (gevangen vissen in een kruik van een fuik). Is hier sprake van vernieling (de forel was als eigendom gekocht door de visvereniging en uitgezet in afgesloten water), wat zegt de Visserijwet en wat zijn de regels betreffende destructie.

Gekozen werd om de zaak aan te pakken op het punt van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren (GWWD). Aangetoond moest worden dat de visser zonder redelijk doel en met overschrijding van wat noodzakelijk is, dieren pijn en leedsel toebracht en dood liet gaan.

De visser leegde zijn fuiken slechts af en toe, wetende dat paling een relatief sterke vis is die lang kan overleven. Het leek erop dat de visser op puur commerciële overwegingen de data koos om te lichten en hierbij dierenwelzijn veronachtzaamde. Volgens de wet diende hij de fuiken te legen op een tijdstip dat de zwakste vis, die hij diende terug te zetten omdat hij er geen vangstvergunning voor had, nog kon overleven.

Overbodige actie

Na dossieropbouw op grond van getuigenverklaringen en beelden van de duikers, werden op woensdag, 13 maart 2013, zes fuiken van de visser gelicht en in beslag genomen. Vanwege de datum en de daarbij behorende temperatuur was de verhouding dode en levende vis van een andere samenstelling dan die tijdens de dossieropbouw, maar er werd ruim te veel dode vis in de fuiken aangetroffen. Een van de fuiken bleek zelfs in geen maanden te zijn gelicht. Onder deze fuik was de bodem wit van de resten kraakbeen van de omgekomen vissen. Een aantal fuiken was niet voorzien van ringen om ondermaatse aal te laten ontsnappen en de andere fuiken die wel ringen hadden, waren zo geplaatst dat deze ringen hun functie verloren. De actie werd uitgevoerd door personeel van de basiseenheid en dierenpolitie van Rotterdam, Waterschap Hollandse Delta, Groen Service Zuid Holland, gemeente Westvoorne en NVWA, afdeling Visserij.

De visser gaf aan deze actie overbodig te vinden en was van plan zijn zaak aan te gaan vechten. Het proces-verbaal terzake van overtreding van artikel 36 van de GWWD (dode vissen), artikel 4 van het Reglement voor de Binnenvisserij (ringen) en 13 Flora en faunawet (paling gevangen met niet toegestane fuiken), is inmiddels ingestuurd. Daarnaast wordt door het Waterschap Hollandse Delta bestuurlijk opgetreden op grond van de Waterwet in verband met de verontreiniging van het water.

Onder de fuik was de bodem wit van de resten kraakbeen van de omgekomen vissen.

Voor meer informatie:

gerrit.kieviet@rijnmond.politie.nl en
Dik.tempelaar@zuid-holland.politie.nl

In het Engels heten ze 'hoarders': mensen die veel meer dieren in huis halen dan ze aankunnen. (foto: R. van Wanrooij)

Benarde en smerige omstandigheden. (foto: archief)

De afgelopen maanden heeft de bestuursrechter enkele zaken behandeld van mensen die opvallend veel dieren hielden. Lijden zij aan verzamelzucht? Verder deze keer o.a. een door een diensthond gemolesteerde koperdief en jurisprudentie uit de oorlog.

Verzamelzucht

Dieren verzamelen

In het Engels heten ze 'hoarders': mensen die veel meer dieren in huis halen dan ze aankunnen. De verzorging van die dieren is per definitie verre van optimaal. In een paar recente zaken moest de bestuursrechter zich uitspreken over gevallen die associaties met deze 'verzamelzucht' oproepen.

Grote aantallen gemengde dieren

Twee uitspraken betreffen dezelfde man, V. (De initialen zijn door de auteur bedacht). In mei 2010 en maart 2011 werden bij controlebezoeken op een volkstuin van zo'n 495 m² tussen de vijfhonderd en zeshonderd dieren aangetroffen. Ze leefden in benarde, smerige omstandigheden. Meer dan de helft kwam nooit buiten. AID en LID hadden al sinds mei 2003 onregelmatigheden geconstateerd en er was ook al eerder ingegrepen in verband met de aantasting van het dierenwelzijn. Volgens verweerder (de Staatssecretaris van EL&I) is er sprake van structurele onthouding van de primaire levensbehoeften water en voedsel.

Op een last onder bestuursdwang volgt een hercontrole. Op 7 juli 2010 worden 71 duiven, 39 kippen, 87 ganzen en eenden, 3 geiten en 2 papegaaien mee-

gevoerd en opgeslagen, op 11 april 2011 nog eens 174 kippen, 66 eenden, 43 duiven, 11 ganzen, 39 (zang)vogeltjes, 1 kwartel, 61 konijnen en 9 cavia's. Het College is van oordeel dat V. de artikelen 36 en 37 Gwwd heeft overtreden (CBb 21 februari 2013, AWB 11/585, LJN-nr. BZ4402 en AWB 11/281, LJN-nr. BZ4395).

Op 14 augustus 2012 vind een controle plaats bij S. In en om zijn woning is het een enorme puinhoop: "overall ligt glas, er lopen stinkdieren, twee honden en een kat los, er staan plastic bakjes met gifslangen, er zijn enkele terraria met gifslangen en salamanders, in de tuin staan plastic bakken met schildpadden, in een hok zitten cavia's, er staat een hok met kippen en duiven, in de schuur zijn bakken met ratten en muizen. Alles ziet er verwaarloosd uit". Circa 95% van de dieren beschikt niet over voer en schoon drinkwater, circa 90% van de verblijven is sterk vervuild. Met toepassing van bestuursdwang zijn 188 dieren (slangen, schildpadden, kikkers, salamanders, muizen, ratten en cavia's) in bewaring genomen. Naar voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter heeft S. artikel 36 en 37 van de Gwwd overtreden (CBb 20 december 2012, AWB 12/1072, LJN-nr. BZ4113).

Op 25 maart 2010 heeft een districtsinspecteur van de LID een controle verricht in de kleine bovenwoning van de familie C. Het toezichtrapport opent met een huiveringwekkende scène: "Uit de woning kwamen mij 2 Mechelse herders tegemoet. (...) Nadat de honden door ons waren opgevangen zag ik, dat beide reuen langdurig gingen staan plassen. Een deed dat zelfs direct voor de voordeur op de mat. Het waren extreem lange plassen voor reuen, die normaliter kleine en veelvuldige dominantieplasjes doen. Verder zag ik, dat beide honden een vaste hoop draaiden."

De woning puilde uit van de duiven, honden, konijnen en katten. In een veel te kleine bench midden in de woonkamer zaten 4 volwassen Mechelse herders van beide geslachten bij elkaar. Op de bench stonden drie bewoonde konijnenkooien. De dierenarts rook 'de penetrante stank van de aanwezigheid van dieren'. In totaal 66 dieren, namelijk 7 honden, 13 katten, 15 konijnen, 20 vogels, 6 schildpadden en 5 siervissen zijn met spoed meegevoerd.

Het College oordeelt dat de familie C. de artikelen 36 en/of 37 Gwwd heeft overtreden. Verweerder kon in dit geval echter niet op goede gronden besluiten tot spoedbestuursdwang. Zo'n beslissing dient te worden gebaseerd op de situatie waarin de dieren worden aangetroffen. Die situatie was zorgwekkend, maar er zijn vooral tekortkomingen geconstateerd aan de huisvesting en die waren

niet zo ernstig dat ze de onmiddellijke verwijdering van alle dieren noodzakelijk maakten. De (volgens inspecteur en dierenarts beperkte) verstandelijke vermogens van appellanten en hun onvermogen om voor hun kinderen te zorgen, bieden geen legitieme grondslag (CBB 27 november 2012, AWB 10/874, LJN-nr. BZ2668).

Kenmerken van verzamelzucht

De situatie waarin de dieren werden aangetroffen is telkens uitgebreid beschreven. De aantallen dieren en enkele opmerkingen tussen de regels door doen denken aan ‘hoarding’ oftewel ziekelijke verzamelzucht, een erkend psychiatrisch ziektebeeld. Kranten, tijdschriften en dieren zijn veel voorkomende verzamelobjecten. Er valt natuurlijk veel meer over te zeggen, maar V., S. en de familie C. vertonen typische kenmerken van verzamelaars: (1) ze houden aanmerkelijk meer (gezelschaps-) dieren dan gebruikelijk; (2) ze zijn niet in staat deze dieren de nodige (medische) verzorging, huisvesting en voeding te bieden en (3) dat zien ze zelf niet in.

Ontkenning

V. weerspreekt de bevindingen van de controleurs. Hij houdt van zijn dieren en geeft ze een goede verzorging. Ze worden gewaardeerd om hun kwaliteit. “Verder”, meent hij, “blijkt uit de foto’s duidelijk dat de dieren meer dan voldoende ruimte hadden.” S. betwist dat sprake is van overtreding van de Gwwd. De dieren zijn altijd voorzien van voer en water. De hokken worden ook regelmatig schoongemaakt. Verder is hij – naar eigen zeggen – een internationaal erkend deskundige op het gebied van de herpetologie. Hij weet met name veel over gifslangen (behalve, zo te lezen, dat ze graag ontsnappen).

Bij de familie C. ligt de situatie iets anders. Zij doen zelf een beroep op hun medische/psychiatrische situatie. Ze wonen in een noodopvang. Ze hebben een indicatie voor zorg, waaronder het aanbrengen van structuur in hun leven en het verzorgen en schoonmaken van hun woning. “De gemeente geeft echter geen invulling aan deze indicatie, zodat het appellanten niet kan worden verweten dat er sprake is van rommel.” En ze voeren een – niet nader gespecificeerde - gewichtige medische reden aan voor het houden en verzorgen van dieren.

Ziekte of misdaad?

De term ‘verzamelzucht’ is in de Nederlandse jurisprudentie met betrekking tot dieren bij mijn weten nog niet gebruikt. In Amerika wordt dit dwangmatige gedrag beschouwd als een ernstige vorm van dierenmishandeling en dus als een misdaad.

Verzamelaars gelden bovendien als gegarandeerde recidivisten. Maar dit is het soort misdaad waarbij straffen niet helpt. Met vervolging alleen zijn deze mensen – en de dieren die ze ongetwijfeld weer gaan houden – niet geholpen. Een houdverbod komt dan ook niet in beeld. Dieren meevoeren langs bestuursrechtelijke weg is wel een optie, maar gedurige hercontrole blijft noodzakelijk.

Diensthond bij koperdief

Een verdachte van koperdiefstal kan niet worden vervolgd: het OM is niet ontvankelijk. Na melding van een mogelijke diefstal kwamen een hondengeleider en zijn politiehond ter plaatse (in Borsele, Zeeland). Na een waarschuwing en een poging tot ontsnapping volgde een gevecht tussen verdachte en hond, dat twintig minuten duurde.

Hoorders zijn niet in staat dieren de nodige (medische) verzorging, huisvesting en voeding te bieden. (foto: archief)

Volgens de verdachte is hij een internationaal erkend deskundige op het gebied van de herpetologie. (foto: archief)

Verdachte werd zeker vijftig keer gebeten. "Hij lag van onder tot boven open", volgens zijn advocaat. Maar het eerste wat de hondengeleider opviel, was dat zijn hond een stukje oor miste. Overspoeld door emoties gaf hij verdachte hierop met de geschoeide voet een trap in zijn kruis.

De raadsman heeft aangevoerd dat de surveillancehond ingevolge artikel 15 van de *Ambtsinstructie voor de politie, de Koninklijke marechaussee en andere opsporingsambtenaren* niet had mogen worden ingezet. Poging tot diefstal zou een relatief gering feit zijn. Artikel 8 van de Politiewet 1993 legitimeert het gebruik van geweld mits voldaan is aan de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit en nadat, zo mogelijk, een waarschuwing is gegeven. De Ambtsinstructie bepaalt in artikel 15, eerste lid, dat de inzet van een surveillancehond slechts geoorloofd is onder het direct en voortdurend toezicht van een gecertificeerd geleider. De rechtbank is van oordeel dat de inzet van de surveillancehond in dit geval in beginsel geoorloofd was, maar dat bij de feitelijke inzet van de hond niet is gehandeld conform de Ambtsinstructie. Het gedrag van de verbalisant is op geen enkele manier verdedigbaar: het is in strijd met de vereiste bescherming van de lichamelijke integriteit van de aangehouden verdachte. De rechtbank verbindt aan die vaststelling het gevolg van niet-ontvankelijkheid. Het OM is in hoger beroep gegaan. De officier van justitie meent, met de politie, dat het gebruik van de hond correct was. De schop was 'niet handig', maar die heeft verdachte over zichzelf

Hercontrole blijft noodzakelijk. (foto: archief)

afgeroepen door op de vlucht te slaan en door de hond te verwonden. (*Informatie uit de NRC en het persbericht van het OM.*) 'Vernieling van de surveillancehond' (art. 350 Sr) was inderdaad ook ten laste gelegd.

Verdachte, die bij de politie geregistreerd staat als veelpleger, werd voor gevoegde feiten veroordeeld tot een werkstraf van 120 uur met aftrek van voorarrest (*Rechtbank Middelburg (Zeeland-West-Brabant) 4 februari 2013, LJN-nr. BZ5528*). De politiemans is bestraft met een indringend gesprek.

Eind vorig jaar oordeelde de Hoge Raad over het inzetten van een diensthond (D&M 2013/2). Ook in dat geval gebruikte de hondengeleider zelf geweld en ook daar leidde dat incident tot een gesprek met de leidinggevende. Dat een goede regeling voor het inzetten van een surveillancehond ontbreekt, bleek ook al eerder (LJN-nr. BQ4420, besproken in D&M 2011/5). Wat gebeurt er trouwens na zo'n voorval? Blijft de hond in dienst? Blijven hond en geleider als team werken?

De politiemans is bestraft met een indringend gesprek.

En verder...

... is de door de LID inbeslaggenomen jonge Amerikaanse bulldog [hond] na een klacht ex artikel 552a Sv aan zijn eigenaar teruggegeven. Twee getuigen hadden gemeld dat klager zijn pup zou mishandelen. Zij verklaarden

– tegenover de (dieren)politie – echter elk over een ander voorval en verdachte ontkent. In een verklaring noteert een dierenarts 'dat het zou kunnen dat' het dier de nodige zorg is onthouden. Er is nog geen vervolgingsbeslissing genomen. De rechtbank concludeert dat het belang van de strafvordering zich niet verzet tegen teruggave (*Rechtbank Zutphen (Oost-Nederland) 31 januari 2013, LJN-nr. BZ0210*),

... heeft het Hof Den Haag een man veroordeeld tot een gedeeltelijk voorwaardelijke taakstraf van 40 uur wegens mishandeling van zijn hond Conan. Ook al een Amerikaanse bulldog, nu met roepnaam. De verdachte heeft op grove wijze geweld uitgeoefend tegen zijn hond en aldus het welzijn van die hond benadeeld, zo lezen we in de strafmotivering. Het hof stelt als bijzondere voorwaarde dat de veroordeelde gedurende twee jaren na het ingaan van de proeftijd (van drie jaar) geen huis-

dieren mag houden. Conan is verbeurd verklaard (31 januari 2013, LJN-nr. BZ6499), ... was in mei 2009 een Haflinger paard in bewaring genomen. De eigenaar is inmiddels vrijgesproken van mishandeling (zie D&M 2010/2 en 2012/1). Het College acht in navolging van het Hof Leeuwarden niet bewezen dat het paard werd mishandeld. Er bestond geen grond voor toepassing van spoedbestuursdwang. Het besluit daartoe wordt vernietigd. Bewijzen leveren voor mishandeling is zoals bekend lastig, maar in dit geval lijken ze (net als bij de naamloze bulldog) gewoon zwak: waarnemingen gedaan van te grote afstand, geen lichamelijke sporen ... (CBb 21 december 2012, LJN-nr. BZ1723), en

... bevestigt het CBb het oordeel van de voorzieningenrechter van 4 mei 2011 (LJN-nr. BQ5800), dat een bedrijfsmatig houder van IJslandse paarden de Gwwd heeft overtreden (CBb 27 november 2012, LJN-nr. BY9981). Een hengst had een open, ontstoken bijtwond op de rug; 28 andere dieren waren in slechte tot matige conditie. De dieren zijn rechtmatig weggevoerd (art. 36 en 37). Verweerder (de staatssecretaris van EL&I) maakt een interessante opmerking over de enorme rotzooi op het terrein: "Dat de paarden zich niet daadwerkelijk verwonden, is niet van belang. De mogelijkheid daartoe is reeds voldoende om het welzijn te benadelen". Het College onderschrijft deze dier-vriendelijke, ruime opvatting van artikel 36 van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren.

Historische voetnoot: katten verzamelen in oorlogstijd

In de jaarlijkse stroom boeken over de Tweede Wereldoorlog verscheen dit keer een speciale aflevering van de Poezenkrant: Poes in verdrukking en verzet 1940-1945. (Door Paul Arnoldussen, verslaggever bij Het Parool. Nummer 57 van de Poezenkrant; tevens uitgegeven in boekvorm. Citaat uit de NRC van 20 april 2013.) De meeste poezen werden toen nog gehouden om muizen te vangen, sommige hadden het al tot gezelschapdier gebracht. Die aten, wat de voedsel distributie schafte – kattenbrood ging op de bon. Voor mensen vormde kattenvlees een, naar men zegt niet onsmakelijke, aanvulling op het menu en de velletjes waren lekker warm. Er waren dan ook nogal wat kattenmeppers actief. Die werden soms opgepakt. Er werden boetes uitgedeeld, maar in januari 1943 kreeg een negentienjarige man uit H. vier maanden gevangenisstraf. Een man die in februari 1944 de kat van de burens met een pook dood sloeg, kreeg een maand cel. Dat zouden tegenwoordig zware straffen zijn...

De informatie komt uit kranten; gepubliceerde poezenjurisprudentie uit die tijd heb ik niet gevonden. De auteur vindt de rechtspraak shockerend. "Dan was er een poes gedood en dan zeiden ze verontwaardigd: 'iemand die daartoe in staat is, kan ook een mens vermoorden!' (...) Alsof er nog sprake van recht was!" – maar misschien deed het veel mensen juist daarom goed, als er eens iemand voor de dood van een onschuldig wezen werd veroordeeld!

Tekst: Noor Evertsen

Dat de paarden zich niet daadwerkelijk verwonden, is niet van belang. De mogelijkheid daartoe is reeds voldoende om het welzijn te benadelen.
(foto: archief)

Lezers schrijven

Geacht bestuur,

Kort geleden vernam ik dat het bestuur van PDM op dinsdag 19 maart jl. heeft besloten om – samen met een aantal andere natuurbeschermingsorganisaties – steun te verlenen aan een visiedocument. Hierin wordt naast de versterking van onze natuurwaarden, gesteld dat de “plezierjacht” in Nederland moet worden afgeschaft en dat er alleen nog maar gejaagd mag worden als soorten beheerd moeten worden of schade doen.

Met deze actieve ondersteuning neemt de PDM afscheid van een langjarig en consistent beleid waarin zij zich – heel bewust – altijd neutraal t.o.v. de jacht heeft opgesteld. De PDM richtte zich tot nu toe steeds op het vergroten van de bewustwording van de dienders op straat. Op het besef dat de handhaving en de totstandkoming van de regels die over de natuurbescherming gaan, erg belangrijk zijn. En zolang de wetgever het jagen als een legale activiteit toestond, was PDM geen uitgesproken tegenstander daarvan.

Ik ben zeer verbaasd over deze onverwachte en onbesproken koerswijziging van onze vereniging. Ik wil u graag uitleggen waarom.

Naast het feit dat ik al vanaf 1977 lid ben van PDM, ben ik ook actief jager en sportvisser. Ik jaag volgens een wildbeheerplan op de wildsoorten haas, fazant, konijn, houtduif en wilde eend, waarbij duurzaamheid voorop staat. In de praktijk betekent dit dat ik jaarlijks in het voorjaar inventariseer wat er in mijn jachtwild aan wild zit. In het najaar bepaal ik wat ik van de jaarlijkse aanwas kan schieten om op te eten en zo zorg ik dat de natuur in evenwicht blijft. Ook zorg ik voor wildkokers die het wild in de winter van dekking en voedsel voorzien. Met deze jacht volgens het internationaal erkende “wise use beginsel” – wat niets met schadebestrijding of beheer te maken heeft maar wel met een duurzame benutting van wat de natuur ons te bieden heeft – houd ik een gebied in stand waarvan ook de diverse andere gebruikers van het gebied, (wandelaars, joggers, fietsers etc) met volle teugen kunnen genieten.

In hetzelfde gebied beheer ik volgens de regels van een faunabeheerplan een reeënpopulatie in een groot bosgebied. Ter voorkoming van landbouwschade en verkeerslactoffers, schiet ik jaarlijks volgens dat plan een aantal reeën die ook hun weg vinden naar mijn keuken of die van mijn familie en/of vrienden.

Verder ben ik naast jager ook een fervent sportvisser. Ik heb het vissen met de paplepel van mijn vader meegekregen en vis nu ook nog regelmatig in de grote rivieren van Gelderland en in het plasseengebied van Utrecht. Na het vissen neem ik altijd een aantal gevangen vissen mee naar huis om deze met smaak te bereiden en op te eten.

Dit is mijn “way of life” zoals ook mijn vader en mijn opa dat deden. Ecovlees pur sang op tafel in een tijd vol voedselschandalen en dierenleed in de traditionele voedselvoorziening; ons gezin is er gek op.

Jarenlang vond de PDM hier niets van. Zij was noch voor, noch tegen de jacht. Zij richtte zich vooral op haar primaire taak “het bewustwordingsproces van de dierenbeschermingsgedachte bij de politie op straat en de groene boa’s in het veld”. Zij hield de vinger aan de pols wat betreft de kwaliteit en handhaafbaarheid van de regelgeving en de daadwerkelijke handhaving daarvan. En dat was wat mij betreft prima zo.

Wat er precies gebeurd is weet ik niet, maar kennelijk vindt het huidige PDM-bestuur nu opeens dat de Nederlanders geen wild van eigen bodem meer mogen eten. Dat ik niet meer mag jagen op de wildsoorten zoals bovengenoemd. Dat iedereen die in de toekomst konijn, haas, eend, houtduif of fazant wil eten, dit maar moet kopen bij de wildhandel die dit wild (nu al jaarlijks miljoenen kilo's) vanuit het buitenland importeert. Op hoe daar gejaagd wordt heeft het bestuur niet veel zicht, maar dat neemt men kennelijk voor lief.

Wil het bestuur mij uitleggen waarom zij nu opeens van mening is dat de natuur niet meer door de mens benut mag worden? Waarom ik niet meer zelf een konijn, (dat geen schade heeft gedaan, maar wel erg lekker smaakt), mag schieten om op te eten? En waarom ik een zelf gevangen snoekbaars of makreel - die nooit schade doen - in de toekomst niet meer mee naar huis mag nemen om op te eten.

Nu zal het bestuur vermoedelijk zeggen dat ik die gevangen snoekbaars en/of makreel als visser nog wel mee naar huis mag nemen omdat dit niet verboden wordt in het visiedocument. Maar in dat geval wil ik van het bestuur graag horen waarom zij dat van een konijn of haas niet meer goed vindt en waarom het opeten van die snoekbaars of makreel uit de natuur volgens het bestuur ethisch gezien dan nog wel kan. Wat is daarbij dan het verschil?

Kan het bestuur mij ook uitleggen wat zij onder het begrip "plezierjacht" verstaat? Ik kan mij daar als rechtgeaard jager immers niet zoveel bij voorstellen.

De onverwachte koerswijziging raakt ook de handhaving zelf. Immers, wanneer de streekgebonden jager gedegradeerd wordt tot schadebestrijder, zal deze alleen nog maar in het veld zijn op de momenten dat de boer daar om vraagt. Zijn dagelijkse gang naar zijn veld is daarmee overbodig geworden omdat zijn 'jachtbeleving en binding met zijn veld' is doorgesneden. En wat dan ook voorspelbaar is, de huidige motivatie bij jagers om stroperij te bestrijden zal dan verder afnemen.

Het bestuur van PDM weet dat de reguliere politie al jaren geen prioriteit meer kan geven aan de handhaving van de natuurwetten. Door nu steun te verlenen aan deze oproep tot afschaffing van de reguliere wildlijst, schiet de PDM daarom mijn inziens in haar eigen voet. Het noodzakelijke toezicht door de jagers en de bij hen in dienst zijnde particuliere boa's zal verdwijnen. Deze combinatie van feiten en omstandigheden zal mijn inziens snel leiden tot een grote toename van de stroperij. De vraag naar inlands wild neemt immers nu al sterk toe en traditionele wildsoorten als haas, konijn en eend zullen - bij het afschaffen van de bonafide jacht - voor de stropers heel veel geld op gaan leveren.

Geacht bestuur, wat is de reden dat u namens de vereniging heeft besloten om deze notitie te ondersteunen en daarmee zich impliciet uit te spreken tegen de weidelijke jacht zoals de jagers die tot op heden uitoefenen?

Vriendelijke groet,

Ger van Hout, Lid PDM, Jager en sportvisser.

Reactie van het bestuur:

De notitie Mooi Nederland is een positief signaal in de richting van wat we wel willen in de toekomst. De discussie gaat niet over enorme koerswijziging ten opzichte van de jacht.

Alhoewel we het niet overal eens mee zijn (wij waren het ook oneens met enkele delen van de tekst in het persbericht), willen we als vereniging wel samenwerking op veel andere terreinen met de mede-tekenende organisaties.

Wetenswaardigheden betreffende het hobbymatig houden van volièrevogels

Over stom toeval, kennis van zaken en collegiale samenwerking

Onze vereniging is opgericht door geïnspireerde politiecollega's die bijna honderd jaar geleden extra aandacht wilden voor het welzijn van dieren. Vrijwel geruisloos werden in de loop der jaren ook andere handhavers lid van onze vereniging en heden ten dage vertoont de achtergrond van onze leden een mooie diversiteit.

Er zijn van die momenten dat toevalligheden bij elkaar komen, zoals op die ochtend van 9 februari jl.

In die ochtenduren werd er aangebeld bij een woning te Almere. Voor de deur stonden een Buitengewoon opsporingsambtenaar van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA) Divisie landbouw & Natuur van het Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie, en de milieucoördinatoren S.Kuipers en F.Nooijens van Politie Midden Nederland, district Flevoland. Deze mannen kennen elkaar al enige tijd, ondermeer van de samenkomsten in het zogenaamde "groene café" dat maandelijks wordt gehouden. Daar praten diverse groene handhavers (BOA's) in het gebied van de provincie Flevoland, over ervaringen en bijzonderheden. Nieuwe wetgeving wordt besproken en gegevens over in het veld aangetroffen personen worden uitgewisseld.

Het was deze opsporingsambtenaren bekend dat de bewoner van het pand een volière bezat met daarin

vermoedelijk vogels als goudvinken, putters etc. Wat zij niet wisten was dat deze bewoner, dhr. Rene Folman, werkzaam was bij de Koninklijke Marechaussee en sedert 1995 geplaatst op verschillende opsporings-/toezicht- functies op luchthaven Schiphol. Zijn huidige taak was toezichhouder, met als specifiek vakgebied luchtvracht (cargo). De bewoner had in het (recente) verleden bij de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers ringen besteld voor putters en goudvinken. In de volière werd één koppel goudvinken gehouden. Er werd verzocht één goudvink te vangen en aan te bieden voor controle. Nadat de goudvink was gevangen, kwam de inspecteur van de NVWA ook de volière in en controleerde de poorting nauwkeurig. Met een loep werd vastgesteld dat de ring aan de eisen voldeed en dat de breuklijn nog intact was. Op het moment van deze controle waren er geen putters meer in de volière. Het was voor dhr. Folman de eerste keer dat hij controle kreeg op het houden van cultuurvogels.

Na de controle werd het gesprek in de woonkamer voortgezet onder het genot van een kopje koffie. Daar spraken zij al snel over inspecties en inspectiedruk in het algemeen. Duidelijk werd wel dat de samenwerking en controles op het houden van vogels in de toekomst door de NVWA en de politie zal worden geïntensiveerd.

Naar aanleiding van deze controle leek het ons een goed idee om wetenswaardigheden betreffende het hobbymatig houden van volièrevogels vanuit diverse standpunten te benaderen. De bewoner van het pand was lid van de NBVV. Hij schreef eveneens een artikel in zijn bondsblad met zijn positieve ervaringen.

Waarom controles?

Natuurgebieden en kwetsbare plant- en diersoorten worden wereldwijd beschermd. De NVWA voert controles uit om te voorkomen dat mensen handelen in plant- of diersoorten die bedreigd zijn (CITES). Dit staat voor Convention on International Trade in Endangered Species of wild fauna and flora, een overeenkomst over de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten.

In de ochtenduren werd er aangebeld bij een woning te Almere.

*Putter.
(foto: W. Weijering)*

Ook ziet de NVWA er op toe dat mensen geen verboden activiteiten uitvoeren die schade brengen aan Nederlandse natuurgebieden. Dierwelzijn kan op uiteenlopende plaatsen in het geding zijn: bij de veehouder, hobby dierhouder of proefdierinstelling, bij het transport, en bij het slachten. In regelgeving is vastgelegd hoe mensen met dieren moeten omgaan.

Definitie pootring

Een individueel gemerkte, ononderbroken ring of manchet, zonder enige naad of las, waarmee op geen enkele wijze is geknoeid en waarvan het formaat zodanig is dat hij, nadat hij in de eerste levensdagen van de vogel is aangebracht, niet kan worden verwijderd wanneer de poot van de vogel zijn definitieve omvang heeft bereikt. Het jaartal dat vermeld is op de pootring is het jaartal waarin de ring mag worden aangebracht. Een aanvrager mag een pootring niet aan derden geven of verkopen.

Flora- en faunawet

Alle vogels die in de Europese Unie in het wild voorkomen, zijn in het kader van de Flora- en faunawet beschermd. In deze wetgeving is geregeld dat gekweekte vogels gehouden mogen worden mits zij een pootring hebben die is afgegeven door een erkende vogelbond. Dit geldt voor inheems beschermde vogels, maar ook voor de uitheems beschermde vogels genoemd in bijlage A van de Basisverordening (verordening EG 338/97). De basisverordening is ontstaan uit het CITES-verdrag.

Versoepeling ringmaat

Een wijziging in deze wetgeving is dat men bij uitzondering gebruik mag maken van een grotere ringmaat dan aangegeven. Voorwaarde is dat aannemelijk gemaakt wordt dat een grotere ring noodzakelijk is in verband met de dikte van de poot. Kwekers moeten de grotere pootring vooraf aanvragen bij een erkende vogelbond. De uitzondering geldt niet wanneer men te laat is met het ringen van een jonge vogel. In dat geval moet men contact opnemen met de Dienst regelingen.

Als een grotere ring noodzakelijk is, blijkt dat in alle gevallen uit de dikte van de poten van verwante

*Vogels mogen gehouden worden mits zij een pootring hebben.
(foto: W. Weijering)*

vogels. Dat wil zeggen dat de poten van de ouders, of van eerdere nakweek van hetzelfde ouderpaar, dikker zijn dan gemiddeld bij die soort. Kwekers moeten bij controle aannemelijk kunnen maken dat het gebruik van een grotere pootring dan voorgeschreven, noodzakelijk was. Iedere situatie staat op zichzelf en wordt individueel beoordeeld.

Noodzakelijkheid aantonen

Om aannemelijk te maken dat het gebruik van een grotere pootring noodzakelijk is, kunnen foto's worden gemaakt van de poten van (één van) het ouderpaar of eerdere nakweek van hetzelfde ouderpaar. Op deze foto moet te zien zijn dat de ring te strak zit of dat de pootring is ingegroeid. Advies is bij de foto's zoveel mogelijk gegevens te bewaren, zoals de datum waarop de foto gemaakt is, de ringinscriptie, de ringmaat, naam en adres van de kweker en de vogelsoort.

Als een pootring verwijderd moet worden, dient dat altijd door een dierenarts gebeuren. Laat hem of haar een verklaring opstellen met daarop de datum, de ringinscriptie, de reden van verwijderen van de pootring, naam en adres van de houder en de vogelsoort. Bewaar de verwijderde pootring. Als er sprake is van een beschermde vogel die nu niet meer voorzien is van een ring, dient men contact op te nemen met de Dienst Regelingen.

Gebruik pootringen

Men moet alle vogelsoorten waarvoor men ringen gebruikt opgeven. Ringen met dezelfde maat mogen voor alle opgegeven vogelsoorten gebruikt worden. Voor vogels vermeld in de Basisverordening bijlage A blijft het verplicht dat de ringen alleen gebruikt mogen worden voor de soort waarvoor ze zijn aangevraagd. De ringen mogen niet aan derden gegeven worden, ze moeten worden gebruikt door de aanvrager. Men kan pootringen voor in Nederland geboren en gefokte vogels alleen aanvragen bij een vogelbond die in de Regeling pootringen wordt genoemd (<http://www.nbv.nl>).

Waar moet men op letten als men een vogel koopt

Om te voorkomen dat men na aankoop van een vogel in overtreding blijkt te zijn, is het belangrijk dat men de pootring van de vogel vooraf controleert. Niet naleven kan onder andere een proces-verbaal en inbeslagname van de vogel(s) tot gevolg hebben.

De pootring moet bij een volwassen vogel nooit kunnen worden verwijderd.

De pootring is rond en onbeschadigd en mag niet onderbroken zijn.

Op de pootring van een in Nederland in gevangenschap gefokte vogel staat de inscriptie NL, de

binnendiameter, het jaartal, de bondscade, het kweeknummer en het volgnummer.

De ringmaat moet overeen komen met de maat zoals in de bijlage bij de regeling staat genoemd.

Een grotere ring mag alleen als een dierenarts of andere expert dat noodzakelijk acht.

Een pootring van een buitenlandse vogel moet voldoen aan de (wettelijke) eisen gesteld in het land van afkomst.

Een erg wilde vogel, een beschadigde kop of beschadigde poten kunnen wijzen op een vogel die niet gekweekt is, maar in het wild is gevangen.

Vogels genoemd in de Basisverordening bijlage

A mogen alleen gekocht worden als er een EG-certificaat bij wordt geleverd. Het EG-certificaat moet bij het dier zijn voordat deze wordt verkocht of overgenomen.

Tekst: Piet Brandhorst,
Politie Midden Nederland

Met dank aan:
J.Markhorst, NVWA
S.Kuipers, Politie Midden Nederland
Rene Folman, Almere

De ringen mogen niet aan derden gegeven worden, ze moeten worden gebruikt door de aanvrager.

(foto: H. Peeters)

Kennisbank

Handhaving

Gezocht: auteur(s) voor Kennisbank Handhaving

Deelt u graag vakkennis met uw collega's? Bent u specialist op het gebied van milieuhandhaving?

Meld u dan aan als auteur voor Kennisbank Handhaving!

Kennisbank Handhaving is dé informatiebron voor handhavers bij gemeenten, provincies en waterschappen. Wij zoeken per direct een **specialist milieuhandhaving** om ons team te versterken.

Wij bieden:

- ✓ de mogelijkheid om deel uit te maken van een netwerk van deskundige auteurs en redactieleden
- ✓ een auteursvermelding in de kennisbank
- ✓ de mogelijkheid om freelance thuis te werken (gemiddeld 3uur per week)
- ✓ een vergoeding voor zelf geschreven/herschreven artikelen

Wij vragen:

- ✓ deskundigheid op het gebied van milieuhandhaving
- ✓ bijhouden van relevante ontwikkelingen
- ✓ zelf schrijven van praktijkgerichte vakinformatie
- ✓ regelmatig bekijken van de kennisbank, (pro)actief signaleren van noodzakelijke aanpassingen

Bent u overtuigd?

Neem dan contact op met Nastasia Jobben, Content Coördinator voor Kennisbank Handhaving. Bel direct **020 515 9187** of stuur een e-mail naar nastasia.jobben@reedbusiness.nl. We zien uw reactie graag tegemoet!

Advertenties in DIER en MILIEU

Magazine over de handhaving van natuur-, milieu- en dierenbeschermingswetgeving en over actualiteiten in de wereld van natuur-, milieu- en dierenbescherming.

Verschijnt op achtduizend adressen. Telt vele tienduizenden lezers.

Neem contact op met: Adviesburo CADEX, Tuin 12, 4307 CH OOSTERLAND (Zld.)

Website: www.cadex.nl

E-mail: info@cadex.nl

Komende sluitingsdatum: 25 juni 2013

Milieuvizier

• opleiding • tekstontwikkeling • advies

www.milieuvizier.nl / info@milieuvizier.nl

telefoon 0413-29 63 67 / fax 0413-29 63 65

Hoog-Beugt 25, 5473 KN Heeswijk-Dinther

Toeziethouders en Opsporingsambtenaren.

Milieuvizier is al vanaf 1993 uw partner voor alle vakopleidingen en praktijkcursussen op het gebied van de handhaving. Onze docenten en adviseurs zijn uiteraard deskundigen uit de actieve praktijk.

Opleidingen en Cursussen op gebied van strafrecht en bestuursrecht:

- **Buitengewoon opsporingsambtenaar** (boa-opleiding en vervolgcursussen)
- **Toezicht** (vaardigheden voor toezichthouders)
- **Flora en fauna** (bijvoorbeeld toepassen van gedragscodes, natuurbescherming, beheer en schadebestrijding, jacht, vellen van houtopstanden)
- **Ruimte** (toepassing bestemmingsplannen en landinrichtingen)
- **Bouwen** (asbestsaneringen)
- **Water** (onttrekkingen, verontreinigingen en lozingen)
- **Monsterneming en Veiligheid** (toepassen voorschriften en andere regels)
- **Milieubeheer** (o.a. algemene vorming, geluid, afvalstoffen, bodem, lucht)
- **Optreden in handhavingssituaties** (trainingen tegen verbale en fysieke agressie, ook RTGB-geweldbeheersingstoetsen)
- **Gemeentelijke leefomgeving** (Algemene Plaatselijke Verordening)
- **Parkeren** (gemeentelijk parkeerbeleid)
- **Speciale trajecten en maatwerk** (ook al is dat hier niet genoemd)

Tekstontwikkeling:

- **Teksten voor wetboeken, syllabi en lesmateriaal**

Advies:

- **Adviezen voor overheden bij toepassing van natuur- en milieuwetgeving**

Milieuvizier

• opleiding • tekstontwikkeling • advies

